

VÖLEYBOL

Voleybol Federasyonu Yayın Organı

Yıl:2

Sayı:7

www.voleybol.org.tr

Voleybol Kampüsü İçin Geri Sayım Başladı

**Çocukları
Kazanmalıyız**

**Angelina Grün,
Babadan Voleybolcu**

**"Demir Çekiç"le
Voleybol Sohbeti**

A Bayan Milli Takım Ana Sponsoru

A Erkek Milli Takımı Ana Sponsoru

Genç Bayan Milli Takımı Ana Sponsoru

A Bayan Milli Takım Ana Sponsoru

Yıldız Erkek Milli Takımı Ana Sponsoru

A Bayan Milli Takım Ana Sponsoru

A Bayan Milli Takım Ana Sponsoru

Genç Erkek Milli Takımı Ana Sponsoru

A Bayan Milli Takım Ana Sponsoru

Genç Erkek Milli Takımı Ana Sponsoru

A Bayan Milli Takım Ana Sponsoru

A Bayan Milli Takım Ana Sponsoru

Yıldız Bayan Milli Takımı Ana Sponsoru

A Erkek Milli Takımı Ana Sponsoru

A Erkek Milli Takımı Ana Sponsoru

A Bayan Milli Takım Ana Sponsoru

A Erkek Milli Takımı Ana Sponsoru

A Bayan Milli Takım Ana Sponsoru

A Erkek Milli Takımı Ana Sponsoru

Sahibi

Türkiye Voleybol Federasyonu Adına
Başkan Erol Ünal Karabıyık

Genel Yayın Yönetmeni

Sezgin Kaymaz

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Hasan Kulaç

Yayın Kurulu

Erol Ünal Karabıyık
Mehmet Akif Üstündağ
Selahattin Şahin
Mehmet Çakmak
Geza Dologh
Serdar Keskin
Özkan Dalbay
Mustafa Ekşi
Ersin Yılmaz
Ahmet Metin Altındağ
A.Serdar Tiryaki
Özkan Mutlugil
İsmet Ertuğrul
Nazmi Bayamlıoğlu
Ahmet Göksu
Recep Nurtaniş
Hasan Kulaç
Sezgin Kaymaz

Katkıda Bulunanlar

Serter Oran
Nilüfer Shimonsky
Saffet Eraybar
Orhan Aydın
Orkut Mutluer
Murat Sancar
Kamil Çalpala
Zeliha Işık
Mehmet Demircioğlu

Yönetim Yeri

Selim Sırrı Tarcan Spor Salonu
Ülkü Mahallesi/ULUS-ANKARA
Tel: 0312 324 52 52 Faks: 0312 312 51 51
e-posta: dergi@voleybol.org.tr

Basıldığı Yer

Evren Yayıncılık
Basım Sanayi Tic. A.Ş.
Konya Yolu 29. Kilometre Oğulbey Köyü Kavşağı No: 1
Tel: 0312.615 54 54 Faks: 0312. 615 54 55

Grafik Tasarım

İlker Akkaya

Dergimiz Basın Ahlak İlkelerine uyar.
İki ayda bir periyodik olarak yayımlanır.
Baskı Türü: Ulusal

- 2 **Açık Davet / Erol Ünal Karabıyık**
- 4 ***Curnata... / Hasan Kulaç**
- 5 **Bir Başarı Öyküsü Erol Ünal Karabıyık / İlnur Çetinbaş**
- 8 **Türkiye Kupası Arkas'ın**
- 9 **Kupa 6. Kez Eczacıbaşı'nın**
- 10 **Yolumuz Açık Olsun**
- 13 **Voleybol Kampüsü İçin Geri Sayım Başladı**
- 14 **VOLEYBOL GÜZELDİR! / Sezgin Kaymaz**
- 16 **Erkek voleybolunda ilk kez bir Türk takımı
Avrupa'da kupa kazandı "Büyük ARKAS"**
- 17 **Fenerbahçe'den Tarihi Üçüncülük**
- 18 **Erkeklerde AROMA 2. Lig'e Çıkan Takımlar Belli Oldu**
- 18 **Bayanlar AROMA 2. Lig Hedefine Ulaştılar**
- 19 **Türkiye'de Denizcilik ve Plaj Voleybolu / Geza Dologh**
- 20 **"Demir Çekiç"le Voleybol Sohbeti**
- 24 **Voleybolumuza Renk Katanlar**
- 26 **Voleybolcu Olmak... / Kamil Çalpala**
- 28 **Ziraat Bankası'nın Arjantinli Antrenörü Juan Manuel Barrial:
Çocukları Kazanmalıyız**
- 31 **Söz Sırası Erkek Takımında / Özgür Şahiner**
- 32 **Bir Kasaba Takımının Final Yolculuğu
Sürmene Gençlikspor Voleybol Takımı / Abdullah Karataş**
- 35 **Kendi Yağıyla Kavrulan Takım Tireboluspor**
- 36 **Angelina, Babadan Voleybolcu**
- 39 **Haydi İş Başına / Saffet Eraybar**
- 40 **Voleybol, Herkesin Sporü**
- 43 **Kısa Kısa**
- 48 **En Geçerli Uluslararası Dil Spor mu? / Erkal Taş**

Erol Ünal KARABIYIK

Açık Davet!

Değerli Voleybolseverler,

Türk Voleybolu, her geçen gün endüstrileşme yolunda dev adımlar atıyor. Federasyonumuz, bünyeye kattığımız hukukçu, fizyoterapist, hesap uzmanı ve üç temel Avrupa diline hakim personeliyle örgüt yapısı bakımından Avrupa'nın en seçkin voleybol federasyonu oldu ve dünyanın en iyisi olmaya koşuyor. Okullarda büyüyor, çoğalıyor, yaygınlaşıyor. Bin ilköğretim okulu öğretmenini voleybol antrenörü yaptık, iki bine ilerliyoruz. İki bin okula voleybol seti dağıttık, daha fazlasını vermek anlamına gelen yeni projemizi hayata geçirmek için geri sayıyoruz. Yayın organımız yedinci sayısına aksaksız ulaştı; basıkı sayısını artırmayı, periyodunu sıklaştırmayı düşünüyoruz. Tüm Millî Takımlarımıza, tüm liglerimize sponsor bulduk, tüm proje ve faaliyetlerimize de bulmayı başarıyoruz. Sekiz yüz saati aşan canlı yayınla, yazılı basında görsellik boyutu da giderek artan payımızla büyüyor, ilgi odağı olmaya doğru yürüyoruz. En tepedeki ekiplerinden sporcusuna, masörüne kadar Millî Takımlarımız dereceden dereceye yürüyor ve bu yürüyüşe yaraşır başarılar için ona, yirmiye, yüze katlanmış imkânlarıyla gece gündüz çalışıyor. Sporcularımız bilimsel testlere tabi tutuluyor, dünyanın en prestijli voleybol ülke-

lerinden ikili kamp davetleri alınıyor, Avrupa Şampiyonasına katılma hakkını elde eden Yıldız Bayanlarımız, oradan Dünya Şampiyonası finallerini; Genç Erkek ve Genç Bayanlarımız Dünya Şampiyonası finallerini hedefliyor. A Erkek ve A Bayanlarımız Avrupa Şampiyonasında final hedefliyor. Kulüp takımlarımız Avrupa Şampiyonluklarını hedefliyor. Arkas Challenge Cup'ta bunu başardı. Eczacıbaşı şampiyonluğa çok yakın. Aroma 1. Liglerimiz, Avrupa'nın, Dünyanın en saygın ligleri arasında sayılıyor. Salonlarımız sosyal mekânlar olarak algılanmaya başlıyor, Voleybol Camiası her zamankinden daha çok bir araya geliyor, salonlarımız daha sık ve daha çok doluyor. Salonumuzu değiştiriyor, soyunma odalarımızı yeniliyor, ofis alanlarımızı artırıyor, bilgi işlem ağıımızı hızlandırıp geliştiriyor, Yönetim Kurulumuza ofisler açıyor, gene de daha fazla çalışma alanına ihtiyaç duyuyoruz.

Çünkü biz büyüyüyoruz!

Yılmadan, pes etmeden daha fazla çalışıyor, daha da fazla çalışmak istiyoruz. Bu nedenle hedeflerimiz de büyüyor.

Tesisler yapıyoruz. TVF Ellinci Yıl Spor Salonunu jet hızıyla tamamladık, şimdi Voleybol Kampüsümüzü yıldırım hızıyla tamamlamaya koşuyoruz.

Motivasyonumuz çok yüksek.

Büyüyoruz.

Büyüyen varlıklar, duran varlıklara oranla çok daha fazla enerji tüketir.

Biz de tüketiyoruz.

Özde “var oluşu sürdürmek”, genelde ise bir işi ve oluşu gerçekleştirebilmek için gereken asgari güçtür enerji; tümü “VOLEYBOLU YÜCELTEMEK”ten ibaret iş ve oluşlar sırasında en fazla ihtiyaç duyduğumuz şeydir.

Varlık ile kaimdir. Biz varsak, o da var, biz yoksak o da yoktur.

Varlık sebebimizi keşfederken aklımız, bilgimiz; erişirken gıdamız, yakıtımızdır.

Doğada bir varlık yoktur ki enerjisini kendisi üretebilsin. Su, elektrik enerjisi üretebilmek için insan aklına, bilgi ve gücüne ihtiyaç duyar. Tıpkı o enerjiyi suyun hizmetine sunacak insanın da suya ihtiyaç duyduğu gibi.

Enerji; yaşamsal, yaşamsal olduğu kadar da döngüselidir. Yaşam olduğu sürece vardır; oralarda bir yerdedir. Tükenir gibi olduğunda, bu onun “yok” olduğu anlamına değil, bizim onu nerede bulacağımızı bilemediğimiz anlamına gelir.

Biz biliyoruz!

Voleyboldan alıyoruz enerjimizi, onun geleceğine dair hayallerimiz-

den alıyor, zerresini esirgemedен onun bu gününe geri veriyoruz.

Türk voleybolu öyle büyük bir devrim ve dönüşüm içinde ki, bu hepimizi kamçılıyor.

Güzeller güzeli branşımızın, endüstriyel gelişimini tamamlamış olarak; oynandığı her salonda dolu tribünlere hitap ettiği, ülkemizin yurt dışına voleybolcu ihraç eden bir voleybol endüstrisine dönüştüğü günlerin hayali, bizim bu günümüze muazzam bir coşku, motivasyon ve çalışma arzusu olarak yansıyor.

Sizi, enerjinizi bizimle paylaşmaya, karşılığında dünyalar dolusu enerji ile kucaklaşmaya davet ediyoruz.

Uğraşıp didinecek, yorulup soluk soluğa kalacak, ne kadar enerjimiz varsa hepsini harcayacak ama sonunda ileriye attığımız dev adım sayesinde dünyalar dolusu enerji kazanacağız. Dünyalar bizim olacak.

Davetlimizsiniz.

Kampüsümüzün temelini birlikte atalım.

Yakında, Başkent'in ortasında, bir Voleybol Okulunda, cıvı cıvı Türk çocuklarının ilk ders zili çalacak. Bu artık hayâl değil. Ankara'da yaşayan veya yolu Ankara'ya düşen voleybol dostlarının Beştepe'deki Voleybol Kampüsü çalışmalarına bir göz atmalarını isterim.

Daha iyisini yapmak için eski binaları nasıl büyük bir hızla yıktığımızı, çalışmanın ne büyük bir iştahla sürdürüldüğünü görmeli ve bu tarihe şahitlik etmelisiniz.

Siz de bizim gibi, bugün temeline inmek için binalarından arındırılan yarının Voleybol cenneti alanında, dozerlerimizin, kepçelerimizin çocuklarımızın ışıltılı voleybol dünyasına doğru ne müthiş bir enerjiyle yol açtığını görmelisiniz.

Berber olmalıyız!

Yan yana, omuz omuza duruşumuzla bir kez daha Türk Voleybol Tarihine birlikte imza atmalı, dünyaya Camiamızın büyüklüğünü bir kez daha göstermeliyiz.

Hepiniz davetlimizsiniz.

8 Nisan 2009 Çarşamba günü saat 11:00'de Beştepe'de yapacağımız temel atma törenine mutlaka gelmeli, Türk spor tarihinin ilk Voleybol Kampüsüne enerjinizi katmalısınız.

Enerji bitmez; şekil değiştirir.

Bugün bizden giden, yarın dünya çapında voleybolcu olarak bize geri döner.

Kendi başına duran damlaya “su”, denize karışana “deniz” denir.

Yanımızda olun.

Saygılarımla.

Hasan KULAÇ

*Curnata...

Yazmak ve yazarlık hakkında bizzat yazarlar öylesine zıt tanımlar yapmışlar ki. Örneğin Goethe'ye göre yazarlık aylıklık işi. Ionescu'ya göre ise "Yazarın boş vakti veya tatili olmaz. Yazar ya yazıyordur ya da ne yazacağını düşünüyordur."

Yedinci sayısı elinize ulaşan Bol Bol Voleybol dergisi tam da Ionescu'nun bu tanımına uyar nitelikte hazırlanıyor. Daha iyisini yapmak için uğraşıyoruz ya da düşünüyoruz. Dergimizin her sayısında görünen değişim bunun kanıtıdır.

Biraz bilgi vermek gerekirse; Bol Bol Voleybol iki ayda bir 5 bin adet basılıyor. Gençlik ve spor il müdürlüklerine, il milli eğitim müdürlüklerine, kulüplere, voleybol il temsilciliklerine, üniversitelere, GSGM'ye, basına ve abonelerine iletiliyor. Ayrıca hava alanlarımızdaki standlarda bulmak da olası.

Her bir dergiyi birden fazla insanın okuduğunu sizden gelen bilgilerden öğreniyoruz.

Seviliyoruz, tirajımız yüksek. İyi de bir tanıtım aracı aynı zamanda.

Dergimizin ana ve tek konusu voleybol; kulüpler, sporcular, antrenörler, Federasyon faaliyetleri.

Ana tema bu.

Bu sayımızda da enteresan konulara değindik. İki önemli voleybol antrenörü Lang Ping ve Juan Manuel Barrial konuştumuz oldular.

Bir başka voleybol yıldızı Angelina Grün'ü taşıdık sayfalarımıza.

Sayın Başkan'ı voleybol dışındaki hayatıyla tanıtmak istedik.

Selim Sırrı Tarcan Spor Salonunda bir pilot uygulama yaptık; onun öyküsünü de yazdık.

Sürmene Lisesi Tekne Dergisi'nden alıntı yaparak enteresan bir başarı hikayesi sunuyoruz.

Avrupa Şampiyonasının hazırlıklarını da bu sayımızda okuma fırsatı bulacaksınız.

Derginin **içindekiler** kısmında bütün bunlar ayrıntılı olarak var.

Dergiyi çıkartırken bir amacımız da voleybol ailesini birbirinden haberdar etmek; kulüplerin takımlarını oluştururken gösterdikleri özveriyi duyurmaktı. Müessese kulüplerinin sosyal sorumluluk güdüsü ile spora yatırım yaptıklarını biliyoruz. Ama, üstelik haklı olarak kurumlarının, firmalarının tanıtımlarını yapmayı amaçladıklarının da bilincindeyiz.

O vakit, daha interaktif bir dergi için voleybol ailesine "Hadi" diyoruz. Her türlü bilgiyi bizimle paylaşmanızı istiyoruz.

Her türlü katkıya açığız.

Takım menajerlerinin, basın sorumlularının, kulüp müdürlerinin bizimle diyalogda olması, bilgi akışının sağlanması iki tarafı da tatmin edecektir.

Bir bilgi curnatası istiyoruz, zor olmasa gerek.

*Bildircin sökünü

Erol Ünal Karabıyık

10 parmağında 10 marifet var Başkan Karabıyık'ın. Çalışmak, verimli çalışmak, işini sevmek düsturu olmuş

Sevgili Hasan Kulaç, Bol Bol Voleybol Dergisinin bu sayısına bir yazı yazmamı istediğinde, kabul etmeden önce çok düşündüm. Öyle ya, voleybol bu. Alan geniş, yazı konusu çoktu. Konu "Aroma Birinci Ligleri, Avrupa Kupaları", Federasyon, sponsorluk, Avrupa Şampiyonası finalleri vs. olabilirdi.

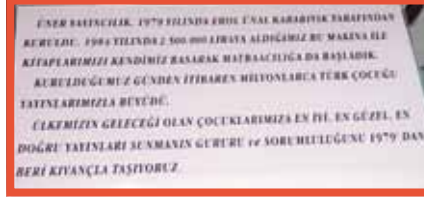
Yazı konusu elbette voleybol olmalıydı, klasik olmamalıydı, değişik olmalıydı, hayatı anlatmalıydı, gündemi yakalamalıydı... Sonuçta değişik, güzel olmalıydı.

Bu minvalde, aklıma ilk voleybolu yönetenler geldi. Voleybolun yönetim bazında en üst seviyesinde yer alan insanlar... Onları yeterince iyi tanıyor muyuz, özel hayatlarında ne yaparlar, nereden geldiler nereye gidiyorlar, özel zevkleri nelerdir? Bu sorulardan yola çıkarak, kısmet olursa size her sayıda, bu dergide voleybolu yönetenleri elimden geldiği kadar tanıtmaya çalışacağım. İlk konuğumuz Başkan Erol Ünal Karabıyık; Başkanı kendi evinde konuk etmek de hoş bir heyecan elbette.

Her ne kadar kendisi büyük bir tevazu gösterip, bana "Lütfen aşırıya kaçma, mütevazı, az ve öz bir yazı olsun" dese de Sayın Karabıyık'ın, o, herkese kısmet olmayacak dolulukta hayati, öyle 1-2 sayfaya sığacak gibi değil. Ben yine de elimden geldiğince, adeta on parmağında on marifet olan Sayın Erol Ünal Karabıyık'ı sizlere anlatmaya çalışacağım.

Yazar, Besteci, İş Adanı

Karabıyık, 54 yıllık yaşamına yazarlıktan besteciliğe, televizyonculuktan inşaat sektörüne kadar birçok farklı alanda başarılar sığdırmış.

1955 yılında Giresun'un Şebinkarahisar ilçesinde doğan Karabıyık, babası polis memuru olduğu için, üç ay kentte; Malatya, Hatay ve Eskişehir'de öğrenim görmüş. Babasının mesleğini seçen Karabıyık, Polis Koleji'ne girip, 1972'de Kolej, 1975'te de Polis Akademisi'nden mezun olmuş; 1978'e kadar da Emniyet Teşkilatında görev yapmış.

Teşkilatta çalıştığı sırada üniversite sınavlarına girip Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesini kazanan Karabıyık, "Tıp Fakültesine başladıktan sonra, okula devam zorunluluğu olduğu için Emniyet Teşkilatı ile Tıp Fakültesi arasında bir seçim yapmak zorunda kaldım ve teşkilatı seçtim" diyerek bir anlamda doktor olamayışının nedenini açıklıyor.

Haylaz Bir Çocuktum

Okul yıllarına ait çok güzel anıları olduğunu anlatan Karabıyık, o yılları şu sözlerle anımsıyor:

"Çok hareketli bir çocukluk geçirdim. Gerçekten çok haylazdım. Derslerim çok iyiydi ama yaramazlık konusunda da hiç kimseden geri kalmazdım."

Polislik mesleğini çok sevdiğini, ancak idealist yetiştiği için gerçekle yüzyüze

geldiğinde hayal kırıklığı yaşadığını belirten Karabıyık, siyasetin bürokrasiye müdahalesi nedeniyle daha fazla bu mesleği yapamayacağını fark etmiş ve 1978'de çok sevdiği Emniyet Teşkilatından istifa etmiş.

Daha sonra aynı yıl dayısı Hüseyin Hüsnü Tekişik'in sahibi olduğu Tekişik Yayıncılık'ta çalışmaya başlamış. 1979'da, kendi ifadesiyle "Lider ruhlu olma, ikinci adam olamama ve kabına sığmamak gibi nedenlerle dayısıyla yollarını ayırmış. Bir bodrum katında borç parayla aldığı tek bir baskı makinesiyle kendi yayınevi olan Üner Yayıncılık'ın ilk adımlarını atmış.

Müthiş Yükseliş

Hazırladığı çocuk kitaplarının basımını önceleri başka matbaalarda yaptıran Karabıyık, yayıncılık serüvenini şöyle özetliyor:

"Titiz ve mükemmeliyetçiydim. Yazdığım hikaye kitaplarını dışarda bastırıyor ama kaliteyi beğenmiyordum. Hem bütün param da baskıya gidiyordu. Kendi makinemi alınca rahatladım. Tüm kitaplarımı saatlerce uğraşır, kendi istediğim gibi basardım. Saatte 3 bin hızla bir renk baskı yapardı matbaam. Şimdi ise yayınevimde 65 metre boyunda 9 metre yüksekliğinde, bir saatte 150 bin adet 4+4 renkli baskı yapan, 15-20 bin kitabın ciltlenip paketlenildiği makinelerim var."

100'ün üstünde şiir, masal, hikaye ve ders kitabı yazar Karabıyık'ın besteleri de var. Türk Sanat Müziği formatındaki "Sevgim için", "Bir garip aşığım" ve "Gülmek yaraşır sana" isimli besteler sanatçı Ayşegül Durukan tarafından seslendirilmiş.

Yayınevi büyümeye devam ederken televizyonculuğa merak salan Karabıyık, Gölbaşı'nda kurduğu stüdyoda o dönemde TRT'de bile bulunmayan dijital sistemlerin olduğunu anlatıyor. Kendi deyimiyle "bir kanun adamı" olan ve özel kanal açabilmek için gerekli kanunların çıkmasını bekleyen Karabıyık, bu sırada fırsatları kaçırmış;

özel kanallar da bir anda almış başını gitmiş. Karabıyık böylece kanal açmak yerine ilk özel kanallara stüdyo ve cihaz kiralamaya başlamış.

Bu arada yayınevinin gittikçe büyüdüğü, daha geniş bir alana ihtiyaç duyduklarını dile getiren Karabıyık, inşaat sektörüyle de bu sayede tanışmış. İnşaat sektörünü de çok çabuk kavrayan Karabıyık, siteler, villalar, bloklar ve bir de iş merkezi yapmış. Karabıyık, el attığı alanlarda başarılı olmasını, "Bir işi severek, büyük ilgiyle yaptığınız zaman çabuk öğreniyorsunuz. Galiba benim başarımın sırrı bu" diyerek açıklıyor.

Polis Akademisi ve Koleji Spor Kulübü Dönemi

Ticaret hayatına devam ederken Polis Akademisi ve Koleji Spor Kulübü için kurucu başkanlık teklifi alan Karabıyık, iş yoğunluğunu öne sürse de ısrarlara dayanamayarak kulübün kurucu başkanı olmuş. Polis Akademisindeki yıllarını minnettarlıkla anan Karabıyık, "Emniyet Teşkilatı'ndaki görevimi erken bıraktığım için bir vefa borcum olduğunu da düşünüyordum açıkçası. Bu nedenle kabul ettim." diyor.

1996'dan itibaren 10 yıl bu görevi sürdüren Karabıyık, kulübün çok kısa

**100'ün üstünde
şiiir, masal, hikaye
ve ders kitabı olan
Karabıyık'ın besteleri
de var. Türk Sanat
Müziği formatındaki
"Sevgim için", "Bir
garip aşığım" ve
"Gülmek yaraşır
sana" isimli besteler,
sanatçı Ayşegül
Durukan tarafından
seslendirilmiş**

sürede ciddi mesafe katettiğini ve 6-7 branşta en üst liglerde mücadele ettiklerini, Türkiye Şampiyonlukları aldıklarını ve binin üzerinde lisanlı sporcuları bulduğunu ifade ediyor.

Voleybol Beni Çağırıyor

Bu görevi sürdürürken Voleybol Federasyonu'nun genel kurullarına katıldığını anlatan Karabıyık, şöyle devam ediyor:

"Bu kurullar esnasında bize de birkaç kelime konuşma zarureti doğdu. Ardından camiada 'biz senin gibi bir başkan arıyoruz' gibi ifadeler kullanıldı. Başkanlık hikayem de böylece başlamış oldu."

Eşi Işıl Karabıyık ile 1976'da evlenen Erol Ünal Karabıyık'ın 1977 ve 1980 doğumlu 2 oğlu bulunuyor. Ailece çok çalıştıkları için bir araya gelmekte zor-

lan Karabıyık ailesi, evin ilk ve tek torunu Mert sayesinde haftanın bir günü mutlaka toplanıyor.

Karabıyık'ın eşi Işıl Hanım ve büyük oğlu Üner yayınevinin işlerini yürütüyor. Küçük oğlu Evren ise sahibi oldukları Minasera Yaşam Merkezi'nde bir restoran işletiyor.

Siyasete girmesi için birçok kez teklifler alan Karabıyık, pek sıcak bakmadığını belirterek, sözlerini şöyle tamamlıyor:

"Çalışmaktan hiç bir zaman yılmadım. Pes etmeyen bir yapım var. Aksine lüzumsuz zaman harcadığım zaman yoruluyorum. Özellikle bürokratik anlamda engellerle karşılaştığım zaman sıkıntı duyuyorum. Ancak zamanınızı iyi kullanırsanız, bu işlerin hepsini yapmak mümkün. Yaptığınız işi seviyorsanız, yorulmuyorsunuz."

Başkan Karabıyık'tan son yazdığı şiiri istedim. Son olarak Voleybol Marşı'nı yazmış. Ondan önce yazdığı şiir, oğlu Üner Karabıyık'ın Elif Yavuz'la evlenirken yazdığı, duygularını yansıtan akrostiş. Bana "Yavrularım" isimli bu şiiri verdi.

YAVRULARIM

Eviniz şen, bereketli;
Lokmanız bol ve lezzetli,
İlişkiniz muhabbetli,
Fasılasız, daim olsun.

Ün, saltanat ya da servet;
Ne amaçtır, ne nihayet;
Evinizdeki saadet,
Refahınız kaim olsun.

Evli iken de sevgili,
Latif ama kuvvetli,
İki beden bir ruh gibi...
Füruunuz zaim olsun.

Üfetinizin neşesi,
Nafakası, iaşesi,
Evinizin her köşesi,
Rahmet dolu, naim olsun.

Latif: Yumuşak, hoş, ince bir güzelliği olan.

Füru: Çocuklar, torunlar.

Zaim: 1- Prens, şef, lider.

2- Zeamet sahibi.

Üfret: Dostluk, kaynaşma.

Naim: 1- Bolluk, varlık içinde yaşama.

2- Cennetin bir bölümü.

Kaim: Her zaman var olan, kalıcı.

Türkiye Kupası Arkas'ın

Teledünya Türkiye Kupası finalinde ARKAS Spor, Ziraat Bankası'na 3-2 yenilmesine rağmen sayı averajıyla mutlu sona ulaşan taraf oldu

Geçen yıl final maçında Fenerbahçe'ye yenilerek kupaya veda eden İzmir temsilcisi, çekişmeli geçen karşılaşma sonunda Ziraat Bankası'na 3-2 yenildi. ARKAS Spor, İzmir'de yapılan ilk maçta elde ettiği sayı averajıyla tarihinde ilk kez kupayı müzesine götürdü. ARKAS Spor'a kupasını Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı Erol Ünal Karabıyık verdi.

Bu arada final karşılaşması öncesi Ankara Canine College ve AKUT köpek gösterisi ile canlı müzik organizasyonu salonu dolduran voleybolseverlere keyifli anlar yaşattı. Ayrıca karşılaşma boyunca Voleybol Federasyonu tarafından düzenlenen çekilişlerle izleyicilere çeşitli hediyeler dağıtıldı. Bugüne kadar verilen 16 kupayı NETAŞ 4, Eczacıbaşı ve Halkbank 3'er, Arçelik ve SSK 2'şer, Sönmez Flament ve Fenerbahçe ise 1'er kez kazandı.

Arkasspor'da büyük mutluluk!

Mutlu sona erişen İzmir ekibinde Kulüp Asbaşkanı Bernard Arkas, zor bir atmosferde kupayı kazandıkları için çok mutlu olduklarını söyledi.

Arkas, sezona üç kupa hedefi ile başladıklarını, bunlardan ilki olan Türkiye Kupası'nı kazanarak birinci hedeflerine ulaştıklarını ifade etti.

Maçın çok zor geçtiğini, kupayı adeta "koparıp, aldıklarını" kaydeden Arkas, sözlerini şöyle sürdürdü: "Ekibimiz kupaya inanmıştı. Zor bir atmosferde kupayı kazandığımız için çok mutluyuz. Oyuncular çok istekli ve hırslı bir mücadelede ortaya koydu. Deplasmanda böyle bir keyfi yaşamak zor anlatılır."

Arkasspor Antrenörü Fernando Munoz Benitez ise Türkiye Kupası'nı kazandıkları için çok mutlu olduklarını, kupanın, kulüp, teknik heyet ve oyuncular için önem taşıdığını söyledi. Yoğun maç programının kendilerini zorladığını belirten Benitez, her şeye rağmen mutlu sona ulaştıklarını ifade etti.

Kupa 6. Kez Eczacıbaşı'nın

10. kez düzenlenen Teledünya Bayanlar Türkiye Kupası'nda mutlu sona ulaşan taraf Eczacıbaşı Zentiva oldu. İlk maçta 3-1 yendiği Fenerbahçe Acıbadem'i 2-0 geriye düşmesine rağmen 3-2 mağlup eden Eczacıbaşı, kupayı 6. kez müzesine götürdü

Deplasmanda yapılan ilk maçı 20-25, 17-25, 25-22 ve 21-25'lik skorlarla 3-1 kazanan Eczacıbaşı Zentiva, Eczacıbaşı Spor Salonu'ndaki karşılaşma öncesi avantaj yakalamıştı. Zorlu mücadelede ilk seti 25-22 ve ikinci seti de 25-20 alan Fenerbahçe kupa yolunda avantajı eli-

ne geçirirken, çekişmeli geçen 3. seti 25-23 kazanmayı başaran Eczacıbaşı, 4. set öncesi ibreyi lehine çevirdi. Yine büyük bir çekişmeye sahne olan 4. seti aynı skorla 25-23 alan Eczacıbaşı, tie-break seti öncesi kupayı matematiksel olarak müzesine götürmeyi garantilerken, son set formaliteye dönüştü. Son

seti de 15-10 alan Eczacıbaşı, oldukça çekişmeli geçen maçı 3-2 kazandı ve kupaya uzandı. Bu sezon 10'uncusu düzenlenen kupayı daha önce 5 kez kazanan Eczacıbaşı Zentiva, 6. kez bu mutluluğu yaşamış oldu. Son 5 senedir yapılmayan kupayı 1998 yılından itibaren peş peşe kazanmayı başaran Eczacıbaşı, gelenek haline getirdiği gibi bir kez daha kupaya uzanmayı başardı.

Cuccarini: Gurur Duyuyoruz

Kupa Şampiyonu Eczacıbaşı Zentiva'nın antrenörü Giuseppe Cuccarini, sezon başında belirlediklere hedeflere teker teker ulaşmaktan dolayı çok mutlu olduklarını söyledi.

Cuccarini, Türkiye'de her yıl daha güçlü, daha hırslı takımların ve çok iyi sporcuların yer aldığı bir ligde mücadele ettiklerini kaydederek, "Bu da hem Türk voleybolu hem sporcular açısından önemli bir kazanç. Hedeflerimizden biri olan Türkiye Kupası'nı kazanmaktan ve Türkiye'de bu kupayı en çok kazanan takım olmaktan büyük gurur duyuyoruz" dedi.

CEV yetkilileri sık sık Türkiye'ye gelerek, Organizasyon Komitesi ile toplantılar yapıp, şampiyonanın yapılacağı salonlarda incelemelerde bulunuyorlar

Yolumuz Açık Olsun

Türkiye'de yapılacak Erkekler Avrupa Şampiyonası için Türk spor tarihinin en titiz çalışmalarından biri yürütülüyor

Federasyon, tüm gücüyle CEV Indesit 2009 Avrupa Erkekler Şampiyonasına kilitlenmiş durumda. Çalışmalar durmaksızın sürdürülüyor. Yapılması gereken iş çok fazla ve herkes bunun farkında.

Süreç, 14 Nisan 2006'da, Federasyonun 2009 Avrupa Şampiyonası ev sahipliğini talep ettiği niyet mektubu ile başlamıştı.

Bunu, mektubun yerine ulaşmasıyla birlikte Avrupa Voleybol Konfederasyonu ile kurulan telefon trafiği takip etti.

İşlemlere başlamak için öncelikle adaylığın kabul edilmesini sağlamak gerekiyordu.

Telefon diplomasisi dinamik ve başarılı bir biçimde sürdürüldü ve adaylığımızın Fransa, Polonya ve İtalya ile birlikte uygun bulunduğu cevabı alındı.

Koşuşturmanın temposunu artırma vakti gelmişti.

Muhtemel organizasyon şehirleri olarak aday gösterdiğimiz İzmir, İstanbul ve Ankara Valiliklerine yazılar yazıldı. Üç ilimiz de "Vilayet Teminatını" derhâl verdi.

Bir diğer teminatın "TVF Yayın Ortaklığından" alınması gerekiyordu ve Federasyonumuzun henüz "tv yayın ortağı" yoktu.

TRT'ye başvurduk ve aynı hızda olumlu cevaplarını, gereken her türlü desteği vereceklerini taahhüt eden bir teminat mektubu ile birlikte aldık.

Bunu Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğünün teminatı takip etmeliydi. Sayın Mehmet Atalay, "Ne gerekiyorsa yapılacaktır." yazısını saniyesinde yazarak gönderdi.

Geleneksel olarak Erkekler Avrupa Şampiyonası Play-off etabından sonra, Avrupa Şampiyonasına ev sahipliği yapan kentte düzenlenen CEV

olağan Kongresinin teminatı Federasyonumuzdan isteniyordu. Buna zaten hazırдық; kaleme alıp dosyamıza koyduk.

Başladığımız noktadan bir nebze daha ileriye gitmiştik. Evrak, en acil kargo ile CEV'e ulaştırıldı ve terfi ederek; "Dosyası tekemmül etmiş" aday statüsüne yükseldik.

Ancak bu adımlar, sonrakilerin yanında bebek adımı gibi kalıyordu. Daha sırada organizasyonun ev sahipliğine aday şehirlerin tanıtımları vardı. Her biri için ayrı klasörler açıldı; Ankara, İstanbul ve İzmir klasörleri.

Bu klasörlerde "yok" sözünün yeri yoktu. Federasyonumuzun o günlerdeki örgüt yapısı içinde hazırlıkları yapıp klasörleri eksiksiz hâle getirmesi gereken personel sayısı sadece 2 idi. Böyle olunca Başkan da devreye girdi ve hep birlikte bir güzel sanatlar atelye çalışması yapmaya başladık.

Bu süreçte;

İstanbul, İzmir ve Ankara'nın tarihi yerlerinden yazıldı, en güzel yerlerinin yüksek çözünürlüklü fotoğrafları çekildi veya toplandı,

İstanbul'da Abdi İpekçi, İzmir'de Halıkapınar, Ankara'da Atatürk ve ASKİ Spor Salonlarının indirgenmiş mimari projeleri çıkartıldı, ayrıca mimar dostlarımız tarafından salonların oyun alanı, ısınma alanı, soyunma ve doping odaları, ofis ve VIP alanlarının ölçekli krokileri çizildi,

Türk Voleybol tarihi araştırıldı, tespit edilen her kilometre taşı yazıya döküldü, İngilizce'ye çevrildi,

Tüm millî takımlarımızın kategorik başarıları kaleme alındı,

Voleybolun Türkiye'de "NE" olduğunu, "NE" olması için "NASIL" çalışıldığını anlatan bir rapor hazırlandı,

Eldeki tüm imkânlar seferber edilerek bir video klip tasarlandı, koreografisi atelye grubunu tatmin edecek noktaya geldiğinde CD'ye çekildi,

Şampiyona "Federasyonumuza verildiği takdirde" uygulanacak strateji, zaman çizelgeleri, promosyon planları kâğıda döküldü,

Millî Organizasyon Komitesi oluşturulup en üstten en alta, Başkandan Organizasyon Direktörüne, basın bülteni sorumlusundan top toplayıcıya kadar isimler belirlendi, cep telefonları, e-posta adresleri belirlenerek çok detaylı teşkilat şemaları çıkarıldı,

Hacettepe Doping Kontrol Merkezi ile temasa geçilerek resmî teminat yazıları alındı,

Üç ana dağıtımçıdan "net", "com" ve "org" kodlu 2009 Avrupa Şampiyonası resmî web sitesi ismi satın alındı ve sitenin konfigürasyonu tamamen profesyonel tasarımcılara yaptırıldı,

Muhtemel gider bütçesi hazırlanıp Yönetim Kurulunun onayı alındı,

Tahminî gelir bütçesi hazırlandı,

Ayrıca müzakerelere eşlik edecek power point sunumu hazırlandı.

Tabii 2006 Haziran'ını ısıtacak müzakereler için argümanlar tespit edildi, ciddi, titiz çalışmalarla dayanak noktaları bulundu ve bu müzakereler esnasında Avrupa Voleybol Konfederasyonunun soracağı; "Şampiyonayı neden Türkiye'ye verelim?" sorusunun cevabı oluşturuldu.

Klasörler, gene en süratli kargo ile CEV'e ulaştırıldı.

Gelen cevap çok tatminkârdı: "En detaylı hazırlanan Federasyonunuz. Teşekkür ederiz."

Havaya girmeden; 2006 Haziran ayında Lüksemburg'da yapılacak müzakereler için çalışmayı sürdürdük. Her detayı defalarca gözden geçirdik, revizyonlar yaptık, bunları tekrar tekrar CEV'e gönderip klasörlerimizi kabarttık.

Haziran 2006'da Lüksemburg'daydık.

Fransa, İtalya ve Polonya da oradaydı. Mülakata girmeyi bekleyen öğrenciler gibi, otelin lobisinde sıramızı bekledik, dosyalarımıza tekrar göz attık.

Sıramız geldiğinde müzakere odasına davet edildik. CEV Başkanı Andre Me-

yer açılışı yaptı. Masada ayrıca CEV Finans Departmanı Başkanı, As Başkan Philip Berben vardı.

Sn. Meyer, dosyaların "mükemmel" olduğunu söyledi ve bir kez daha teşekkür etti,

Ancak;

"Başkentinizde bu organizasyonun şartlarını karşılayacak salon yok ki... Neden Ankara'yı aday gösterdiniz?" diye sormayı da ihmâl etmedi.

Başkan; "Yaparız da ondan." dedi.

Müzakere, Başkanın; "Her ne kadar masanın ayrı taraflarında oturuyorsak da hakikatte aynı tarafında olduğumuz bilincindeyiz. Sizi pişman edecek bir şey yapmayız, çünkü hepimiz voleybol için varız. Bize güvenin." konuşmasıyla ısındı.

CD ve power point sunumumuzu yaptık, web sitemizi tanıttık, Hacettepe Doping Kontrol Merkezi Başkanı ile telefon köprüsü kuruldu, 20 reklam panosu ve 4 yer yapışkanı için sıkı pazarlıklar yapıldı... ve toplantı sona erdi, evimize döndük.

Bekleyiş uzun sürmedi. Bir ay kadar sonra, aynı zamanda 2006 Avrupa Ligi Finallerinin ev sahibi şehri İzmir'in tetkiki için, 19-20 Ağustos 2006 tarihlerinde bizzat CEV Başkanı Sn. Andre Meyer geldi.

CEV Başkanı, eli dolu gelmişti. Şampiyona Organizatörlüğünün Türkiye'ye verildiğini basın toplantısıyla ilan etti.

Sonuç belli; İzmir bu tetkik ziyaretinden tam not aldı.

Organizasyon Komitesi toplantı halinde

İstanbul ve Ankara'nın tetkiki için Şampiyonanın Jüri Başkanı ve CEV As Başkanı Sn. Riet Ooms gelecekti. Bayan Ooms, İstanbul'a İzmir kadar olmasa da geçer not verirken Ankara'da uluslararası standartta bir salon olmamasını; "her ne kadar" inşa edip şampiyona tarihi gelmeden hizmete açacağımızı söylesek de Başkent'in "maalesef" bu şampiyonaya ev sahipliği yapamayacağını belirtti.

Boynumuzu büküp İzmir ve İstanbul'a yoğunlaşmaktan başka çaremiz kalmamıştı. Öyle de yaptık.

Dört koldan, televizyon yayınlarının düzenlenmesi, CEV'in resmî yayın ortağı INFRONT'un Türkiye'deki yayıncı kuruluşu seçmesi, her türlü uluslararası organizasyonda görev alacak unsurların daimi başvuru kaynağı niteliğindeki Organizasyon Kılavuzunun hazırlanması sürecinin başlatılması, organizasyon komitesinde yer alan 60 kişiye e-posta grubu oluşturulup sürekli iletişimin sağlanması, CEV kanadıyla reklam ve pazarlama hakları konusunda sıkı pazarlıkların yapıp mutabakata varılması ve 16 Haziran 2007 tarihinde İstanbul'da yapılması planlanan "Organizatörlük Sözleşmesi" töreninin hazırlanması işlerine giriştik.

İmza törenimiz, Başbakan Yardımcımız Sayın Mehmet Ali Şahin, Gençlik ve Spor Genel Müdürümüz Sayın Mehmet Atalay, Avrupa Voleybol Konfederasyonu Başkanı Sayın Andre Meyer'in katılımlarıyla 16 Haziran 2007'de İstanbul'da yapıldı. Ev sahipliği için İzmir ve İstanbul'da karar kılınmış, İzmir grup ve play off maçlarının, İstanbul ise grup, play off, yarı final ve final maçları ile CEV Kongresinin ev sahibi olarak belirlenmişti.

İşler birer birer tamamlandıkça kalan iş azalmıyor, artıyordu. Başlangıçta adı "ORGANİZASON" olan tek parçalık kocaman şey, adım adım bölünüp parçalanarak binlerce detaya dönüşüyordu.

Nitekim;

CEV'in tek kişilik tetkik ziyaretleri; 4 - 8 kişilik minör organizasyonlara,

Organizasyon Komitesinde görevlendirilen arkadaşların ayrı ayrı soruları; saatler, günler alan yeni mesailere,

Periyodik yazışmalar; aritmik, geceli gündüzlü yazı ve telefon maratonlarına, başlangıçta adı basitçe "Konaklama ve Şehirçi Ulaşım" olan iş, yüzlerce

görüşme, gözlem, pazarlık, müzakere, sözleşme operasyonlarına dönüştü.

Süreç en yüksek vitesinde ilerlemeye devam etti.

9 Ekim 2008 Perşembe günü CEV Başkanı Andre Meyer, Genel Müdürümüz Mehmet Atalay, Şampiyona Jüri Başkanı Riet Ooms, Jüri Üyeleri Pierre Mulheims ve Maris Pekalis, Almanya, Fransa, Polonya, İspanya, Yunanistan, Slovenya, Slovakya, Rusya, Finlandiya, Estonya, Hollanda, Sırbistan, İtalya, Bulgaristan ve Çek Cumhuriyetinin temsilcileri, Hilton'un balo salonundan taşacak büyüklükte bir basın ordusu, Federasyon Başkanımız, Yönetim Kurulu Üyelerimiz, düğün dernek bir araya gelindi ve Şampiyonanın kuraları çekildi. Türkiye, Finalin şehri İstanbul'da, A Grubunda Almanya, Fransa ve Polonya ile eşleşti.

Devam eden günlerde işler biraz daha arttı, yoğunlaştı.

İzmir Valimiz Sayın Mustafa Cahit Kıraç başta olmak üzere hemen hemen tüm İzmir erkânından gelen Şampiyona Finalinin İzmir'e alınması yönündeki talepler de öyle.

Bu yoğun talepleri, İzmir halkının voleybola olan yoğun ilgisi ve sevgisini katarak CEV'e ilettik.

Bu arada biz, 3 Şubat Salı günü, 40 kişilik bir katılımla ilk Organizasyon Kurulu toplantımızı gerçekleştirdik, toplantı tutanaklarını tercüme edip CEV'e yolladık, Jüri Başkanı Riet OOMS'un da katılacağı ikinci CEV - TVF Organizasyon Kurulları toplantısına hazırlanmaya başladık.

CEV cephesinde ise İstanbul'un trafik yoğunluğundan tutun, Şampiyona tarihinde adetâ şehri muhasaraya alan

kongreler, etkinlikler görüşülüyor, yazı ile bize soruluyordu.

Çok geçmeden; Şampiyona Finali ve CEV Kongresinin İstanbul'dan İzmir'e alınması hâlinde promosyonel ve operasyonel planlarımızda ne tür değişiklikler yapacağımızın sorulduğu resmî bir yazı aldık.

Oturup her şeye yeniden başladık ve organizasyon stratejilerimizi tersyüz ettik, organizasyon görevlilerinin atamalarını değiştirdik, web sitemizdeki güncellemeleri iptal edip baştan yazılım yaptırdık, tüm kalemleri farklılaşan gelir ve gider bütçelerini "Eğer değişiklik olursa" diyerek Yönetim Kurulunun onayına sunduk, onaydan sonra CEV'in beklediği cevapları "yeni bir dosya" ile Lüksemburg'a yolladık.

Birkaç hafta sonra; "Görülen lüzüm üzerine Şampiyona şehirlerinin değiştirildiğine" dair resmî yazı geldi. Bu durumda gruplar da yer değiştirmiş, Türkiye, İstanbul'daki grupdaşı (C Grubu) İspanya, Yunanistan, Slovakya ve Slovenya ile birlikte İzmir'e taşınmış oluyordu. Finaller ve CEV Kongresi de öyle.

3 Mart Salı günü TVF Organizasyon Kurulunun ikinci toplantısını yapıp değişikliğe adapte olmaya çalıştık; 7 Mart Cumartesi günü, Jüri Başkanı Riet Ooms'u Hollanda'dan getirterek ikinci CEV-TVF Organizasyon Kurulları toplantısını gerçekleştirdik.

Bu mücadele sırasında çözmek zorunda kaldığımız o kadar çok problem, cevap aradığımız o kadar soru oldu ki, "Çözüm Problemin İçindedir!" deyip Uluslararası Organizasyonlar İçin Organizatör El Kitabımızı bastırdık. Artık bu ve gelecekteki tüm uluslararası organizasyonlarda görev alan voleybol dostlarının; problemlerinin çözümü, sorularının cevabı için çok değerli bir başvuru kaynağı var.

Düğünden önceki hazırlıkların düğünden çok daha fazla yorduğu iyi bilinir. Sonrası kolaydır. Düğün başlar, herkes kalkıp oynar ve evlere dönlür. Yorgunluk, bu mutlu sonda ameliyatla alınmış gibi uçar gider.

2009 Avrupa Şampiyonasının mutlu sonla bitmesi, bizim de tüm yorgunluğumuzu alıp götürcek.

Biz o güne kadar gün, saat dinlemekten çalışacak, sonrasını Filenin Aslanlarına, Filenin Aslanlarını da İzmirli sporseverlere emanet edeceğiz.

Yolumuz açık olsun.

Voleybol Kampüsü İçin Geri Sayım Başladı

6 Bin 500 kişilik spor salonu, voleybol lisesi ve müstemilatından oluşan Voleybol Kampüsü'nün temeli 8 Nisan 2009'da saat 11.00'de atılacak.

Türk sporunun yüz akı projelerinden Voleybol Kampüsü için geri sayım başladı.

Türkiye Voleybol Federasyonu ve Milli Eğitim Bakanlığı'nın iş birliği ile gerçekleştirilen Voleybol Kampüsü için ihale aşaması da geçildi ve hafriyat çalışmaları başladı.

İnşaatin temel atma töreni 8 Nisan 2009'da saat 11.00'de yapılacak. Törene devlet protokolü ve tüm voleybol camiası davet edildi.

Neler Var...

Voleybol Kampüsü; spor kompleksi ve spor lisesi olmak üzere iki ana başlık altında incelenebilir.

a. Spor Kompleksi

Spor salonu 6 bin 500 kişilik. Teleskopik tribünleri kapatıldığında aynı anda 6 voleybol sahasına dönüşebilecek ve 96 sporcuya aynı anda antrenman yapma fırsatı sunacak salonun altında performans ölçüm laboratuvarları, kondisyon salonları ve sporcuyu sağlığı merkezi yer alacak.

Voleybol Federasyonu ofisleri ve 24 double + 4 suit yatak kapasiteli kamp merkezi için de salon bünyesinde yer ayrıldı.

Büyük salonun yanında 800 seyirci kapasiteli, uluslararası standartlara uygun bir ısınma salonu inşa edilecek. Bu salon gerektiği zamanlarda iki ayrı ısınma salonu haline getirilecek. Bu ikinci salonun özelliği yer altına yapılacak olması. Ayrıca üzerine de plaj voleybolu alanı inşa edilerek kampüsün voleybolun tüm unsurlarını barındırması sağlanacak.

Spor kompleksi 300 günde tamamlanacak.

b. Spor Lisesi

Kampüsün ikinci bölümü ise Spor Li-

sesi. 16 derslikli spor lisesi, yemekhane ve öğrenci yatakhanelerinden oluşacak okul bölümünün bitme süresi 540 gün.

Bu bölümde 16 derslik bulunacak.

Yatakhane odalar üçer kişilik olarak düşünüldü. Her öğrencinin masası, dolabı ayrı olacak. Ayrıca her 12 öğrenci için bir yaşam alanı düzenlendi. Söz konusu çağdaş yaşam alanlarında öğrencilerin oturup sohbet edebileceği, televizyon izleyebileceği oturma grupları, duşlar ve tuvaletler yer alacak.

Sezgin KAYMAZ
TVF İcra Kurulu
Koordinatörü

VOLEYBOL GÜZELDİR!

Umarım dikkat çekmiştir; 24 Ocak Cumartesi gününden beri Ankara'da bir şeyler yapmaya çalışıyoruz. Ankara dedimse, Selim Sırrı Tarcan Spor Salonunda.

Kimimiz ömrünü yöneticilikte, antrenörlükte, spor basınında tüketmiş kadim spor adamları, kimimiz Federasyon çalışanı olma nedeniyle spor elemanı, kimimiz çekirdekten voleybol âşığı olarak bir süredir şu sorunun cevabını bulmak için kafa patlatıp durmaktaydık:

“Ne yapar da voleybol maçlarının oynandığı salonları doldururuz?”

“Doldurmak” kelimesinin kulağa çok iddialı geleceğini biliyorduk, ama “Seyirci sayısını artırmak” da çok izafi bir hedef olacaktı.

“Ortalama seyirci sayısını artırmayı hedefliyoruz!” desek, biraz kımıldandığımız anda hedefe “varmış” mı olacaktık? İddialı olanını seçtik. Dedik ki; “Gide gide Ay’a kadar ancak gidebiliriz belki, ama baştan bunu hedeflersek oraya ulaşınca hem motivasyonumuz, hem de işimiz biter. Biz en iyisi Pluton’a gitmeyi hedefleyelim.”

Çözümü uğruna deste deste makalenin masaya yatırdığı, kütüphaneler dolusu kitabın neşter attığı bir meseleye bulaştığımızı biliyorduk.

Spor seyircisi kültürünün geçmişte kaldığının, salon ve sahaların hızla ıssızlaştığının, kurcaladığımız krizin sadece ülkemize değil, tüm dünyaya has bir kriz olduğunun farkındaydık.

Futbol başta olmak üzere basketbolun ve hentbolun boş tribün kâbusun-

da enikonu ter döktüğünü, birbirlerini sarsıp dursalar da bir türlü güzel rüya remine geçemediklerini görüyorduk.

Boş tribün virüsünün, bırakınız her hafta yapılan ligli branşlara, dört senede bir yapılan Olimpiyatlara bile musallat olduğundan, Pekin Olimpiyatının dahi spor alanlarına tayin edilen bindirme seyircilerle dekore edildiğinden haberdardık.

Salon sporlarına da sığramaya yüz tutan fanatik itişmesinin; oturup efendi gibi maç seyretmek isteyen efendi insanların hafta sonu rotalarını spor alanlarından alışveriş merkezlerine çevirmeye zorladığının, dev mağaza ve fast food koleksiyonlarının aileleri manyetize ettiğinin, kapalı devre bir gençlikle karşı karşıya olduğumuzun bilincindeydik.

Çözmeye kalkıştığımız problem aslen voleybola ait bir problem değildi. Tüm popüler branşlara, tüm takım sporlarına aitti.

Önce biraz kitap, makale karıştırdık, ardından aramızda tartışmaya başladık. Birkaç hafta boyunca Federasyonda yaptığımız güne başlama toplantılarının hakim konusu bu oldu. Her sabah tartıştık, notlar aldık, birbirimizin fikirlerini eleştirdik.

Fena kapıştık.

Bir şeyler ortaya çıkmaya başlayınca, problemimizi önerilerine koyup aklımıza gelen çözüm önerilerinin sorgulamasını ehil ellere teslim ettik. Yani bu işi, iyi bilenlere danışmaya başladık. Basın mensuplarına, pazarlamacılara, organizatörlere, reklamcılara ve “Akıl akıl-

dan üstündür!” diyerek hemen hemen rastlaştığımız herkese.

Uzman görüşlerini alıp karıştırdığımız kitaplardan kulağımıza çalınanlarla azıcık da ukalâlık yapıp bir şeyler daha ilave ettik ve dosyamızı Yönetim Kurulumuza sunduk.

Dosyamızda “Amaç” - “Kapsam” - “Dayanak” lûgatleri paralamamıştık. Doğrudan problemi telaffuz ediyorduk. Ben başladım mikrofonik sesimle döktürmeye: “Kulüpler hepimizin kulüpleri, seyirci hepimizin konuğu. Spor salonları, giderek daha az misafirin uğradığı bir ıssız eve dönüşüyor. Bir şeyler yapmamız lâzım. Önerilerimize gelince...”

İşte tam da burada sözüm kesildi. Başkan tarafından hem de...

“Sıkıntının farkındayız. Ne gerekiyorsa yapılınsın!”

Bir darbe de Yönetim Kurulundan geldi:

“Onaylanmıştır!”

İştaha gelmişim, önerileri okumak istiyorum. Başkan baktı ki ağzımı şapırdatıp duruyorum; “Okunsun. Dikkatle dinleyelim, Yönetim Kurulumuzun katkılarını alabilmek için de herkese e-posta yoluyla gönderilip dönütleri alınsın.” dedi.

Emir demiri kesti. Hepsi yapıldı.

Şöyle ki;

“Başlangıç uygulamaları Ankara Selim Sırrı Tarcan Spor Salonunda yapılmak, dönütler ve edinilen tecrübeler ışığında gelecek sezondan itibaren İstanbul’da uyarlanmak koşuluyla;

Türkiye Voleybol Federasyonunun kul-lanımındaki salonların yalnızca müsaba-baka yapılan - izlenen yerler olmaktan çıkarılıp sosyal mekânlara dönüştürül-mesine,

Selim Sırrı Tarcan Spor Salonunun, gelmesi arzulan voleybol seyircisinin algı düzleminde de "sosyal bir mekân" olarak belirmesi amacıyla müsabaka günlerinde seyircilere çeşitli hediyeler verilmesine,

Ayrıca, salona gelen biletli tüm seyir-cilere koleksiyon değeri olan hatıra ro-zetleri hediye edilmesine,

Ayda bir defa "büyük çekiliş" yapılma-sına,

Müsabaka günlerinin ilgi çekici gösteri, animasyonlar ve canlı müzikle renklen-dirilmesine,

Selim Sırrı Tarcan Spor Salonunda ter döken sporcuların kendilerini özel his-setmeleri için ses düzeninin, soyunma odalarının yenilenmesine,

Müsabaka günlerinde DJ ve stand hostesi görevlendirilmesine

OY BİRLİĞİYLE KARAR VERİLMİŞ-TİR..." falan filan.

Neticede, 24 Ocak günü işe başladık.

Neler yaptık neler.

Önce sahne inşa ettirdik tribünlere, sonra ses düzenini yeniledik; gümbür gümbür subwoofer'larla çatıyı titrettik.

Sporcu soyunma odalarını çiçekledik. Duvarlarına voleybol temalı dev pos-terler astık, tüm masaj masalarımızı değiştirdik, ihtiyar sedyemizi emekli-ye ayırıp onun yerine ortopedik, çok amaçlı, kusursuz bir sedye aldık. So-yunma odası koridoruna antrenörler için oturma düzeneği monte ettik.

Basın odamızı sıfırdan dekore ettik.

Seyirci tuvaletlerine müzik verdik, ko-kular astık, tüm hijyen malzemesini yeniledik, separatör koyduk, müsaba-baka günlerinde dezenfeksiyon te-mizliğinin periyodik yapılma sürecini başlattık.

Alt fuayedeki bankları kaldırıp aynı sa-yıda rahat, deri koltuklar yerleştirdik.

Bu periyotta 5400 tane hatıra rozeti dağıttık, konuklarımıza puding, mey-ve suyu, yoğurt, dondurma, çikolata, pasta, börek ikram ettik, t-shirt, şap-ka, anorak, kırtasiye seti, lüks resto-ranlarda yemek, binicilik kursu, sinema bileti, saç bakımı, kebab, döner, isken-der, kumpir hediye ettik.

TEPKİ OLARAK teşekkür almaya baş-ladık. Ama en anlamlı tepki, canlı müzik ve AKUT ile ASK'nın ortak Dog-Show yaptığı gün bazı misafirlerimiz; "Bu-rada bir şeyler oluyor. İyi ki gelmişiz." demeleriydi. Bize değil, birbirlerine söylüyorlardı. Bu söz, semantiğin çok yukarılarında anlandı gözümüzde.

O veya bu sebeple konuğumuz olan insanlar, bir anda kendilerini dünyanın saygın liglerinden birinde buluverdiler. Daha anlamlısı; geldiklerine memnun oldular.

Ben bilmem, bilenler yemin etti; "Hiçbir erkek maçında bu salon böyle dolma-mıştı!" diye.

Sporculardan da bolca tepki aldık. "Ne alâka?" diyen hiç çıkmadı. Aksine; "Ne güzel!" dediler hep.

İşin bir de aritmetiği var tabii...

Bir aylık periyotta;

tüm müsabakalara gelen seyirci sayı-sında yüzde 32,

yalnızca Lig müsabakalarına gelen se-yirci sayısında yüzde 58,

müsabaka günlerinde salona gelen seyirci sayısında yüzde 104

artış oldu.

Peki, maksat hasıl oldu mu?

Hayır! Zinhar!

Daha çok yolumuz var.

Hele fuayenin tamamına müzik verelim, marka restoranımızı veya kafeteryamızı dünya gözüyle bir görelim, salonlarımızı Voleybol Camiasının buluşma merkezi hâline getirelim, Başkan'dan 15 - 20 koltuk boş kaldı diye fırça yiye-ceğimiz günlere bir erelim, daha daha ne yapmamız gerektiğine o zaman karar vereceğiz.

İş biter mi?

Alın size iş!

Birileri çıktı derhâl; "Popçulardan me-det umuyorlar!" dedi. Başkaları kalktı; "Voleybolun ikbali kurtarma köpekle-rine mi kaldı kardeşim!" diye hamaset parlattı. Birisi; "Ayıp ayıp!" diye yükselt-ti sesini. "Kapı girişinde rozet verece-ğinize voleybol oyun kurallarını anlatan kural kitapları bastırıp verin de millet ne seyrettiğini anlasın."

"Geçiniz!" diyeceğim, çünkü evvel öm-rümde gördüm ki, sataşmalara cevap vermeye kalkarsanız bir süre sonra ce-vap vermek aslı işinize dönüşüyor. Di-yeceğim demesine de, demeden önce bir defaya mahsus cevap vermek iste-rim, içimde kalmasın.

İlkin popçular ve köpekler meselesin-de dikleneyim: Evet efendim! Dünya-nın en teknik takım oyununu ve dün-yanın en güzel liglerinden birini Ankara ve İstanbul seyircisinin "GİTMEMEK OLMAZI!" gündemine taşımak için her çareye başvuracağız. Popçuya da, rockçuya da, heavy metaliye de dar-bukacıya da, klarnetçiye de bu sosyal projede bizimle omuz omuza olmaları için kapılarımızı ardına kadar açacağız. Evet, köpek gösterileri de yaptıraca-ğız, keçi gösterileri de.

Evinize gelen misafir; "İyi ki gelmişim." demezse bir daha gelir mi?

Broşür meselesine cevabım daha kısa:

Beyim, voleybol bu. Ne idüğü belirsiz uzak doğu sporlarından biri değil. Side Jumping, Hitti Litti, Octopush, Chess Boxing, Thumb Wrestling de değil. Eşli Odun Kesme, Paçaları Büzülmüş Pan-tolonda Dağ Gelinciği Taşıma turnuva-sı hiç değil. Voleybol voleybol.

Güzeldir, anlamlıdır voleybol.

Hayat gibidir; saniyenin onda birinde algılamak, karar vermek, sonuç almak zorundasınız.

İnsanîdir. Rakiple değil, kendi takım arkadaşlarınızın hatalarını örtmekle, açıklarını kapatmakla uğraşrsınız.

Birinci sınıftır. Emsâlsiz bir yetenek oyunudur. Ancak "iyi" iseniz kazanır-sınız.

Bu nedenle de centilmendir. Kazanma stratejinizi "ONLARIN" kötü olmasına değil, "SİZİNKİLERİN" iyi olmasına da-yandırrsınız.

Kibardır. Kazansanız da kaybetmeniz de maçtan sonra selâmlaşır, el sıkışır-sınız.

Seviyelidir. Tribünlerinde "Vur bir tane - İndir şunu yere - Tak çelmeyi - Faul yap" beklentisi bulamazsınız.

Prestijlidir. Sporcusuyla, antrenörüyle, hakemiyle, kulübüyle, yöneticisiyle, Federasyonuyla ayrı bir duruşu, bambaşka bir yeri vardır.

İyi bir şeydir ve iyi şeylere lâyıktır.

Bize gelince...

Bizim burada yapmaya çalıştığımız şey, aslında "görmeye çalışmak"tan ibarettir.

Bu eşsiz camianın insanlarını bu cami-anın salonlarında görmeye çalışmak-tan...

Biraz biraz bir şeyler başarıyor gibiyiz. Sanırım görecekiz.

Herkes görecek.

Erkek voleybolunda ilk kez bir Türk takımı Avrupa'da kupa kazandı

“Büyük ARKAS”

İzmir'de yapılan Challenge Cup Erkekler Dörtlü Finallerinde Polonya'nın Weigel takımını 3-2 yenen temsilcimiz ARKAS, Challenge Cup'ta Avrupa Şampiyonu oldu

GM Capital Erkekler Avrupa Challenge Cup'taki temsilcimiz Arkasspor Avrupa Şampiyonu oldu.

İzmir'de düzenlenen 'Dörtlü Final'in ilk gününde Yunanistan'dan Patras'ı 3-0 yenen temsilcimiz, finalde Polonya'dan Jastrebski Wegiel ile karşı karşıya geldi.

Çekişmeli, finale yakışan kalitede geçen karşılaşmada Mavi-Beyazlı İzmir ekibi rakibini 3-2 yenerek Türk voleybol tarihinde bir ilke imza attı; Arkasspor Avrupa'da kupa kazanan ilk Türk takımı olma onuruna erişti.

MVP Duerden

Finaldeki zaferden sonra Karşıyaka Spor Salonu'nda büyük coşku yaşandı. Şampiyon Arkassporlu voleybolcular altın madalyalarını Gençlik ve Spor Genel Müdür Vekili Yunus Akgül, İzmir Valisi Cahit Kırac ve Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı Erol Ünal Karabıyık'ın elinden aldı. Avrupa Voleybol Konfederasyonu (CEV) 2. Başkanı Jan Hronek, kupayı, Arkasspor takım kaptanı Gökhan Öner'e verdi. Hronek ayrıca, Arkasspor'un gerçek-

leştirdiği başarılı organizasyon için Kulüp Başkanı Lucien Arkas'a CEV Onur Plaketi sundu. "Dörtlü Final" müsabakaları sonunda "en değerli oyuncu" Arkasspor'dan Paul Duerden seçildi. Temsilcimizden Gökhan Öner en iyi smaçör ve en iyi servis atan oyuncu seçilirken, Hüseyin Koç da en iyi pasör ilan edildi.

Karşıyaka Spor Salonu'ndaki iki günlük mücadeleden zaferle çıkan Arkasspor'un oyuncularını, teknik kadro ve kulüp yönetim kurulu üyeleri, Alsancak'ta bir eğlence merkezinde zaferi kutladılar. Arkasspor Kulübü Başkanı Lucien Arkas, yaptığı konuşmada, kupanın kazanılmasında en büyük emeğin voleybolcuların yanısıra teknik kadroda ve kendilerini her zaman destekleyen taraftarlarda olduğunu söyledi.

Fenerbahçe'den Tarihi Üçüncülük

Tarihinde ilk kez bir Avrupa Kupasında dördü final oynayan Sarı-Lacivertli bayanlar, bu başarısını bronz madalya ile taçlandırdı. Kanarya, üçüncülük karşılaşmasında Alman rakibi Vilsbiburg'u 3-1 yenerek üçüncülük kürsüsüne çıktı

Türk takımlarının Avrupa Kupalarında başarısını, her yıl yenileri eklenerek sürdürüyor.

Ülkemizi Bayanlar Avrupa Konfederasyon Kupası'nda temsil eden Fenerbahçe Acıbadem bronz madalya kazandı, Türkiye'nin gururu oldu.

Tarihinde ilk kez Avrupa Kupalarında 'final-four'a yükselme başarısı gösteren Sarı-Lacivertli bayanlar, ilk maçında evsahibi İtalya'dan Novara ile eşleşmiş, rakibine 3-0 yenilerek final şansını yitirmişti.

Turnuvanın son gününde, Rusya'nın Ekaterinburg takımına 3-2 yenilen

Alman Zote Raben Vilsbiburg ekibiyle üçüncülük mücadelesi yapan Türk ekibi, bu ilk deneyiminden eli boş dönmek için elinden geleni yaptı.

Sarı-Lacivertliler, aslında voleybol gücü pek fazla olmayan, ancak sahada çok disiplinli mücadele veren Alman takımı karşısında ilk seti 12-18 geriden gelip 25-23 kazandı.

İkinci seti 25-19 kazanan Fenerbahçe Acıbadem maçta 2-0 öne geçti. Üçüncü sette belki de rehavete kapılan Kanaryalar bu seti 25-23 kaybetti.

Son sette tam bir Fenerbahçe kasırgası vardı. Rakibine sadece 13 sayı veren ekibimiz, maçı 3-1 kazanarak Avrupa Üçüncülüğü apoleti takmayı başardı.

Elde ettiği bronz madalya ile kendi tarihinde bir ilki başaran Fenerbahçe Acıbadem, Türkiye'nin de gururu oldu.

Korotenko En İyi Libero

Fenerbahçe Acıbadem'in bronz madalya kazanmasında en büyük katkıya sahip oyuncularından Azeri Libero Valeriya Korotenko, turnuvanın en iyi liberosu seçildi.

Erkeklerde AROMA 2. Lig'e Çıkan Takımlar Belli Oldu

Aroma Erkekler 3. Ligi final maçları İzmir, Ankara ve İstanbul'da yapıldı. Üç gün süren müsabakalar sonucunda 1. Grup birincisi Yeniköy Spor, 2. Grup birincisi Çankırı Belediye Spor ve 3. Grup birincisi TED Kolejliler ve üç grubun en iyi ikincisi Bornova Anadolu

Lisesi 2009-2010 Voleybol Sezonunda Aroma Erkekler 2. Liginde mücadele edecek. Türkiye Voleybol Federasyonu doğrudan çıkan takımlara 4 bin 500, en iyi ikinci olarak yükselen takıma da 3 bin TL katkı yapacak.

1. Grup, İzmir

Takımlar	O	G	M	AS	VS	P
Yeniköyspor	3	3	0	9	1	9
Torul Gençlik Lisesi	3	2	1	7	5	5
Keşan Gençlik	3	1	2	3	6	3
Yenişehir Bld.	3	0	3	2	9	1

2. Grup, Ankara

Takımlar	O	G	M	AS	VS	P
Çankırı Bld.	3	3	0	9	3	8
Anadolu Ün.	3	2	1	7	5	5
Erciyes Ün.	3	1	2	7	6	5
100. Yıl Ün.	3	0	3	0	9	0

3. Grup, İstanbul

Takımlar	O	G	M	AS	VS	P
TED Kolejliler	3	3	0	9	1	9
Bornova And. Lisesi	3	2	1	7	4	6
Şuhuthisar Bld.	3	1	2	4	6	3
Kırklareli Sağlıkspor	3	0	3	0	9	0

Bayanlar AROMA 2. Lig Hedefine Ulaştılar

Aroma 3. Bayanlar Ligi final müsabakaları Manisa ve Ankara'da yapıldı. 19-23 Mart 2009 tarihleri arasında gerçekleştirilen müsabakalar sonucunda 1. Grubu birinci olarak tamamlayan Çerkezköy, 2. Grubu birinci olarak bitiren Koç İ.Ö.O. ve 3. Grupta

birinci olan Emlak TOKİ takımları 2009-2010 sezonunda Aroma Bayanlar İkinci Ligi'ne yükselmeyi başardılar. Bu üç takıma ilaveten 1. Grubu ikinci olarak bitiren Arkasspor da en iyi ikinci takım olarak 2. Lig'e yükselme hakkını elde etti.

Türkiye Voleybol Federasyonu, gruplarında birinci olarak Aroma 2. Lig'e doğrudan yükselenlere 4 bin 500, en iyi ikinci olarak çıkmayı başaran takıma ise 3 bin TL katkı yapacak. Final müsabakasına katılan diğer takımlar da bin 500 TL alacak.

1. Grup, Manisa

Takımlar	O	G	M	AS	VS	P
Çerkezköy	3	3	0	9	0	0
Arkasspor	3	1	2	5	6	4
İTÜ	3	1	2	3	7	3
Sultanspor	3	1	2	4	8	2

2. Grup, Ankara

Takımlar	O	G	M	AS	VS	P
Koç İ.Ö.O.	3	3	0	9	0	9
Ekonomi Ün.	3	1	2	5	6	4
İdman Ocağı	3	1	2	5	8	3
Tarsus Bld.	3	1	2	3	8	2

3. Grup, Manisa

Takımlar	O	G	M	AS	VS	P
Emlak TOKİ	3	3	0	9	2	8
FMV Işıkspor	3	1	2	5	6	4
Marmaris Bld.	3	1	2	5	6	4
Gazi Gençlik	3	1	2	3	8	2

Geza Dologh
Yönetim Kurulu Üyesi

Türkiye’de Denizcilik ve Plaj Voleybolu

Üç tarafı denizlerle çevrili, beş altı aylık yaz sezonu olan, turistik gelişimi giderek artan ülkede plaj voleybolu niçin olmasın

Gelişmiş ülkeler, ekonomilerine ivme kazandırmak amacıyla ile denizin nimetlerinden yararlanmayı tercih ediyorlar. 4 bin 500 deniz mili kıyı şeridi olan Türkiye, bu alanda var olan potansiyelini en iyi şekilde değerlendirmeye çalışıyor.

Deniz ticaretinde 2003 yılında başlayan hareketlilik ve buna bağlı olan yükseliş dönemi 2004 yılında artarak devam etti. Sektör, 2005 yılında pırlanta günlerini yaşadı. 2006, 2007 yıllarında devam eden bu canlılık geçtiğimiz yılın Eylül ayına kadar devam etti ve diğer sektörlerde olduğu gibi denizcilik sektörü de global krizden etkilendi. 2009 yılında sektörde en az yüzde 35’lik bir gerileme yaşanacak. Bunun yanında deniz ticareti, ülkelerin karşılıklı olarak her çeşit malın alınıp satıldığı bir büyük ulaşım mekanizmasıdır. Bu nedenle tahminimizce bir yıl içerisinde kriz geçecek, karşılıklı ticaretin ‘olmazsa olmaz’ koşulu olan deniz ticareti tekrar başlayacak. Bu paralelde şimdilik gerileyen gemi inşa sektörü yani tersanecilik de yeniden ilerleme kaydetmeye başlayacaktır. Denizcilik sektörüne, güzel günler geri gelecek...

Denizcilik konu olunca deniz sporlarından hatta gün geçtikçe ülkede önem kazanan plaj voleybolundan bahsetmemek olmaz. Çünkü Türkiye, günü-

müzde dünya genelinde plaj voleybolu denilince akla gelen ilk yerlerden birisi.

Türkiye’de plaj voleybolunun, 1989 yılında üç milli voleybolcu Dünya Baltacıoğlu, Metin Görgün ve Kenan Bengü’nün İtalya’da “Beach Volley” Turnuvası’na davet edilmeleri ile ortaya çıktığını biliyor musunuz? Milli voleybolcular tatil amacı ile gittikleri İtalya’da üçüncü olurlar. Döndükten sonra üç tarafı denizlerle çevrili, beş altı aylık yaz sezonu olan, turistik gelişimi giderek artan ülkemizde böyle bir organizasyonun yapılabileceği kararına varır ve yoğun girişimlerde bulunurlar. 13-14-15 Temmuz 1990 tarihinde İstanbul’da Ataköy Demirköy Oteli’nin plajında, üçer kişilik takımlarla ve uluslararası bir turnuva olarak yapılır ve büyük başarı kazanır. Günümüze gelince; plaj voleybolu ikişer kişilik takımlarla oynanıyor, plaj ve deniz olmayan yerlerde bile turnuvalar yapılır.

Plaj voleybolu ile ilgili bir gelişmeden söz etmek istiyorum sizlere. “Avrupa Plaj Voleybolu Merkezi” olarak tanınan ve pek çok turnuvaya ev sahipliği yapan Alanya Belediyesi önemli bir çalışmaya imza attı. Belediye, Türkiye Voleybol Federasyonu ve Uluslararası Voleybol Federasyonu (FIVB) ile 19-23 Ağustos 2009 tarihleri arasında “SWATCH FIVB Youth World Cham-

pionship Turnuvasını gerçekleştirmek için sözleşme imzaladı. Turnuva, eleme mücadeleleri ile başlayacak, 20 Ağustos 2009 günü ise, ana tablo maçlara geçilecek.

Plaj voleybolunun ülkemizde çok hızlı yayılabileceği görüşüne sahip olmasının nedeni geniş sahillere ve spora meraklı bir toplum olmamızdan kaynaklanıyor. Ayrıca, plaj voleybolu oyuncular içinde cazip bir spor dalı. Bu şekilde hem tatil hem de spor yapabiliyorlar. Coğrafi şartlar da dikkate alındığında Türkiye’de plaj voleybolu alanında dünya çapında oyuncular yetiştirilebilir. Günümüzde plaj voleybolunun en büyük destekçisi sponsorluk sistemi. Çalışmaların bu yönde artırılması gerekiyor.

Ayrıca, ülkemizde bayan ve erkek voleybolu Avrupa hatta dünya çapında gelişmiş olup takımlarımızda çok sayıda dünya starı görev yapıyor. Voleybol Federasyonumuz ve aralarında İzmir’i temsilen benim de bulunduğum Yönetim Kurulumuz aldığı yeni kararlarla pek çok uluslararası karşılaşma ve şampiyonaların ülkemizde yapılmasını temin ediyor.

Bu bakımdan voleybolun her dalında ilerlemek ve dünyadaki benzerlerini ülkemizde de uygulamak hedefimiz olmalıdır.

“Demir Çekiç”le Voleybol Sohbeti

Lig gerçekten çok çetin geçiyor, dünyanın her yerinden gelen üst düzey voleybolcuların olması ve bunların Türk voleyboluna hizmet etmesi gurur duyulacak bir şey

Türk Telekom Bayan Voleybol Takımı sezon içinde antrenör değiştirme gereğini hissettiğinde herkes hoca-toto oynuyordu. Mavi-Beyazlılar işte tam bu sırada, spor gazetelerinin jargonu ile söylersek, “Bombayı patlattı”. Gelen Lang Ping’di. Bir kaç ay evvel, Pekin Olimpiyat Oyunlarında ABD Milli Takımı’nın başında, televizyondan izlediğimiz Ping, yani “Demir Çekiç”.

Şu anda Türkiye’deki en kariyerli hoca desek yanılmayız herhalde. Geldiğinden bu yana voleybol adına iyi işler yapıyor. Ama bizi kendine çeken özelliği; kariyeri ve eğitmen yanıydı. Parlak kariyeri nedeniyle olsa gerek, kendisine ulaşmamız oldukça zor oldu. Oysa

bize bir merhaba kadar yakınmış, bilemedik.

Selam verdik, randevu talebimizi ilettik. Bol Bol Voleybol’u evinde kabul etti. Merak edilenleri sorduk. Sorularımıza içtenlikle yanıt verdi.

Voleybola başlama öykünüzü anlatır mısınız? Ülkenizdeki spor sistemi mi sizi voleybola yöneltti, yeteneğiniz nasıl keşfedildi?

Voleyboldan önce kız kardeşimle birlikte basketbol oynuyordum. Bir süre sonra basketboldan sıkılmaya başladım. Takım oyunu oynamak, bir takım ile birlikte olmak güzeldi, eğleneliydi ancak soğudum; voleybola geçiş yaptım. Voleybola başladığımda yaşım 14’tü. Bu çok geç bir yaştı.

Öğrenim gördüğüm okulda sadece basketbol, futbol ve voleybol branşları aktifti. Bayanlarda voleybol takımı kurulurken sadece 14 kişi alınacaktı. Pekin içinden kabul edilecek bu 14 kişi ortaokul düzeyindeydi, 14. olarak seçildim. Diğer kızlar uzun yıllardan beri oynuyorlardı. 7-8 yıllık tecrübesi olanlar vardı; ben ilk kez o yıl voleybola tanıştım. Geç kalmama rağmen antrenörlerim benden çok umutluydu. Çok yüksek sıçrama kapasitesine sahiptim (3 metre 26 santimetre). Henüz voleybol temel

TÜM STİLLERDE ÇALIŞTIM

Çin, Amerikan ve Avrupa voleybolunu yakından tanıyorsunuz. Bunların birbirlerine göre dezavantajları, avantajları nelerdir?

Çin’deki voleybol benzersiz ve teknik. Bu biraz da bizim genel fiziksel özelliklerimizden kaynaklanıyor. Hiçbirimiz bir Brezilyalı, Kübalı veya Avrupalı gibi değiliz, daha az güçlüyüz. Bu sebeple temel tekniklerimizin gelişimi üzerinde durduk. Takım çalışması ve işbirliği de ayrı önemlidir. Özellikle Avrupa’da, İtalya’da çalışmaya başladıktan bu yana lig çok üst seviyelerde ve çok hızlı oynanıyor. Çok sert ralliler oluyor. 2006 Dünya Şampiyonasında 6 Avrupa takı-

mı üst sıralarda yer aldı ki, 24 takımın katıldığı düşünülürse, bu gerçekten çok ciddi bir rakam.

Güney Amerika biraz değişik. Örneğin Brezilya, orada çok değişik bir sistem var, voleybolu çok hızlı oynuyorlar, her şeyi yapıyorlar; savunma, blok, atak, herhangi bir zayıflık göremezsiniz, Küba her zaman güçlü ve hızlı bir takım olmuştur. Küba ikinci 6 kulanan tek takımdır ve her zaman 3 smaçörleri vardır. ABD biraz daha değişik. Benim için dünyanın değişik yerlerinde çalışmak büyük tecrübe oldu, farklı stiller gördüm. Bir tek Rusya’yı merak ediyorum. Diğer bütün stilleri görme imkânım olduğu için çok şanslıyım.

teknikleri hakkında bilgim yoktu ama bu oyunu seviyordum. Okulda kalıyordum, her şeyi ödüyorlardı. Öğleden sonra 3 saat antrenman vardı; antrenmandan sonra okul ve ödevler devam ederdi. Sadece pazarları eve gidebilirdik.

Voleybol kariyeriniz hakkında bilgi verir misiniz?

1984 yılında Los Angeles'ta yapılan Olimpiyat Oyunlarında altın madalya kazanan Çin Milli Takımının oyuncusuydum. Aynı zamanda 1982 yılında Dünya Şampiyonu, 1981 ve 1985 yılında Dünya Kupalarını kazanan Çin Milli Takımında görev aldım. 1987-89 ve 1992-93 yıllarında New Mexico Üniversitesinde yardımcı antrenördüm. 1995 yılında Çin Milli Takımının başına geçtim. Atlanta'da yapılan Olimpiyat Oyunlarında gümüş madalya kazandık. 1998 yılındaki Dünya Şampiyonasında ikinci olduk. Sağlık sorunları nedeniyle aynı yıl görevimden ayrıldım. Takip eden yıl İtalya serüvenim başladı; şampiyonluklar yaşadım, birkaç kere yılın antrenörü seçildim. 2005 yılında A.B.D Ulusal Takımının başına geldim. 2008 Olimpiyat Oyunlarında Çin ile karşılaşmak ilginç bir deneyim oldu, 250 milyon kişi televizyondan izledi bu karşılaşmayı. Şimdi buradayım. Voleybol uluslararası bir heyecan.

"Demir Çekiç" lakabı nereden geliyor?

1981 yılında Dünya Kupasını kazandığımız zaman ortaya çıktı. Televizyonda maçı yorumlayan bir bayan beni göstererek, "Ping'e bakın smaçları çok sert, adeta bir demir çekiç gibi" demiş. O günden sonra insanlar beni "demir çekiç" olarak çağırmaya başladı. Ama ben pek sevmiyorum bu adı. Çünkü bu daha çok bir erkeği çağırıyor, bir bayanı tarif etmiyor sanki ama arkadaşlarım seviyor.

Asya, Amerika, Avrupa voleybol sistemlerinin karışımı Türkiye Ligi için uygun olabilir. Türk oyuncular çok istekli, bazı şeyleri başarmak konusunda oldukça hevesliler, bunlar çok güzel şeyler. Tek gerekli olan fizik kapasitelerinin biraz daha güçlenmesi. Oyuna çok iyi konsantre olan yetenekli oyuncular var. Ama dediğim gibi fiziksel kapasiteleri biraz yetersiz. Bu seviyeye gelmiş oyuncuların belli bir fiziksel kapasitelerinin olması gerekir ama ben çok azında bunu gördüm. Güçlenmeliler, çabuklaşmalı ve bu eksikliği kapatmalılar.

Lig çok uzun bir maraton. 2-3 günde bir maç oynuyorsunuz. Tempo yorucu. Bir sakatlık olması takımın her anlamda aşağı düşmesi demektir. Bu yüzden dayanıklılık kesinlikle geliştirilmeli. Çok uzun süre Ame-

rikan sistemi ile çalıştım, spor hekimliği orada önemli, çok ciddiye alınan bir meslek. Orada oyuncuları izleyen ve çok çabuk karar veren spor hekimleri var; aynı zamanda sahada da fizyoterapistler bulunmaktadır. Maçtan veya antrenmandan hemen sonra anında müdahale edecek durumdadır. Bu yön Amerikan sisteminin en beğendiğim yönlerinden biri.

Şu an Çin Milli Takımında 3 fizyoterapist var. Takımla her gün çalışan 2 doktora sahipler. Oyuncular koruma altında; bu sayede oyuncular hiç bir sakatlık endişesi duymadan, rahatlıkla oyunlarını oynuyorlar. Türk voleybolunda bu konu üzerine çalışılıp ilerleme kaydedilmeli.

Çin'de milli takımların çok fazla sponsoru var. Liglerde sponsor yok, çünkü takımlar o kadar zengin değil. Çoğunun yabancı oyuncu getirecek parası yok. Ama milli takımlar maddi olarak yüksek seviyedeler

Buraya gelmeden önce şüpheleriniz endişeleriniz var mıydı?

Hayır, asla bu tarz düşüncelerim olmadı, İtalya'da antrenörlük yapmaya başladığımdan beri Türkiye'deki ligi takip ediyorum. Önceleri sadece 2-3 takım vardı ligi sürükleyen ama şimdi görüyorum ki oldukça değişmiş, şimdi 4-5 takım aynı seviyede, herkes birbirini yenebilecek kapasiteye sahip, gününüzde olmadığınız an kaybedebilirsiniz. Bu 4-5 takımın ardından gelen takımlar da bu takımlardan çok uzak değiller, seviyenin bu derece yüksek olması beni şaşırttı. Lig gerçekten çok çetin geçiyor, dünyanın her yerinden gelen üst düzey voleybolcuların olması ve bunların Türk voleyboluna hizmet etmesi gurur duyulacak bir şey. 1999-2000 sezonunda İtalya'da antrenörlüğe başladığımda İtalyan Milli Takımı o kadar güçlü değildi. Ligde oynayan çok fazla yabancı oyuncu vardı ama o takım 2002 yılında Dünya Şampiyonu oldu. Türk voleybolu gerçekten büyük bir ivme yakaladı ve inanıyorum ki geleceği çok parlak.

Bu yıl Avrupa Şampiyonası var. Düşünceleriniz neler?

Aslına bakarsanız, Olimpiyattan sonra diğer milli takımlardaki değişimlerden bilgim yok. Mesela Rusya. Kaç kişi

bıraktı, kaç kişi devam ediyor? Bunu tahmin etmek oldukça zor. Bu yıl takımları takip etmem gerek, ancak gelecek sene hangi takımın ne durumda olduğuna dair bilgi sahibi olabilirim. Türk Milli Takımı geçen yaz Grand Prix'de gerçekten olağanüstü oynadı. Yetenekli genç oyuncular herkesi şaşırttı. Amerika ile oynadıkları ilk maç gerçekten muhteşemdi. Herkes bunun bir kereye özgü olduğunu düşündü, ama yanıldılar. Diğer ülkeler gelecek için gerçekten çok güçlü bir rakip daha kazandılar.

Uzak ve yakın hedeflerinizi anlatır mısınız?

Takım açısından baktığımda şu an için her şey yolunda, iyi gidiyoruz. Herkes sağlıklı. Sakatlar iyileşiyor. Play oflarda daha da iyi olacağız. Şahsi olarak antrenörlük yapmayı çok seviyorum. Uluslararası alanda çok fazla tecrübem olduğunu düşünüyorum. Okul seviyesinde değil de daha üst seviyede antrenörlük yapmayı seviyorum. Lig biter bitmez kızımınla güzel bir tatil yapmak arzusundayım. Çünkü son 4 yıldır sürekli milli takımlarda çalıştım ve milli takımlar yaz aylarında oldukça yoğun olur. O yüzden bu yaz rahatım

ve kızım da bu durumdan oldukça mutlu. En iyi yazımı geçirmeyi bekliyorum.

Birçok ülkede ve takımda çalıştınız. Takımları çalıştırırken yerinize bırakacak birilerini de eğitmeyi düşünür müsünüz?

Normalde ben, bir takıma gittiğimde kendi asistanımı da beraberimde getiririm. Ama sezon ortasında bir takımın

10 BİN KİŞİYE OYNARDIK

Vatandaşlarınız sizi hiç yalnız bırakmıyor, bu sayede Telekom'un seyirci sayısı arttı! Neler söylersiniz?

Çok hoşuma gitti bu. Elçilikte çalışan herkesi maçlarımıza davet ettim. Severek geliyor ve bize tezahürat ediyorlar. Hepsi benim arkadaşım ama bizim takıma tezahürat yapıyorlar, hatta içlerinde ben oyuncuyken beni izlemiş yaşlılar bile var.

Bayan voleybolu Çin'de geleneksel spor sayılabilir. Çin'de voleybol, basketboldan ve futboldan daha popüler. Ben oynarken salon her zaman dolardı ve en kötü rakam 10 bin kişi olurdu. İnanılmaz bir rakam. 1981 yılında Dünya Kupasını aldığımız final maçında Japonya ile oynadık ve maçı 12 bin kişi izledi. Maçı 2,5 saatte 3-2 kazandık.

Çin'de milli takımların çok fazla sponsoru var. Liglerde sponsor yok, çünkü takımlar o kadar zengin değil. Çoğunun yabancı oyuncu getirecek parası yok. Ama milli takımlar maddi olarak yüksek seviyedeler.

ŞEHRE ALIŞTIM, YEMEK SORUNUM YOK

Ankara'ya alıştınız mı?

Sanırım alıştım. Karın yağmasını izlemek bile çok güzel. Karlara bakar mısınız, yağıyor ve uzun süre de yerden kalkmıyor. Çok hoş bir görüntü, insanı rahatlatıyor, bu sayede insanlar biraz daha dikkatli araba kullanıyor. Aslında çok fazla yeri görme imkânım da olmadı, çok yoğun çalışıyoruz. Evden, tesislere, tesislerden eve giden yol en çok kullandığım yol. Ya da havaalanı veya otel, hayatımız bu dört yer arasında geçiyor.

Yemeklere gelince... Çok sevdim; gidip ceviz, fındık, incir, hurma, kayısı kurusu aldım. Ama şam fıstığı ayrı bir güzel.

İstanbul'da Fenerbahçe ile oynadığımız maçtan sonra kulüp bizi boğazda balık yemeğe götürdü. İnanılmazdı, bu kadar güzel balık yediğimi hatırlamıyorum. Lig bittikten sonra İstanbul'a gitmek istiyorum ama voleybol için değil, gezmek için. Sultan Ahmet'i görmeyi çok istiyorum bir de iki kıta arasında vapurla gezmeyi. Yaz dönemi İzmir ve çevresinin çok güzel olduğunu duydum, oraları da görmek isterim.

Evde maalesef yemek yapmıyorum, en başta iyi bir aşçı değilim. Çin Elçiliğinde çalışan birçok arkadaşım var. Orada elçilik çalışanları için yemek yapan bir şef var. O benim için de yemek yapıyor. Eşi ben yokken evime getirip bırakıyor. Onun dışında Çin Restoranına ya da arkadaşlarımla evine gidiyorum. Yemek bulabildiğim için çok şanslıyım.

başına gelmek oldukça zor bir durum. Telekom'da çalıştığım Hasan ve Ferhat oldukça gençler ve çok çabuk öğreniyorlar, ileride iyi olacaklar. Her ikisi de İngilizce biliyor, bana Türkçe öğretiyorlar. Böyle iki iyi asistanım olduğu için gerçekten mutluyum. Tabi ki onlarla her türlü düşüncemi paylaşıyorum, farklı şeyler görmeleri gerçekten güzel.

Yabancı oyuncu sayısı konusundaki düşünceleriniz nelerdir?

Liglerde yabancı oyuncuların olması çok iyi bir şey. Çünkü bir ülkeye gittiğinizde oraya farklı voleybol tekniklerini de götürüyorsunuz. Bu sadece

Bütün sitleri görme imkânım olduğu için çok şanslıyım. Asya, Amerika, Avrupa voleybol sistemlerinin karışımı Türkiye Ligi için uygun olabilir

Türk voleybolu, Çin voleybolu, Küba voleybolu için geçerli değildir. Hepimiz bir şeyler paylaşıyoruz. Herkes bu paylaşılanlardan bir şeyler öğrenir.

Siz benden bir şeyler alırsınız, ben de sizden. Herkes farklı kültürlerden geliyor. Profesyonel lig için, oyuncular için oyuncuların voleybol hayatları için muhteşem bir şey; çünkü voleybol uluslararası bir ailedir.

Türk Telekom'un şampiyonluk şansı nedir size göre?

Bunu söylemek çok zor. Sadece bir takım şampiyon olacak ve bunu şimdiden kestirmek oldukça güç. Başarmak için çok çalışıyoruz. Fenerbahçe, Vakıfbank G.S., Eczacıbaşı ve biz; güçlü başka takımlar da var ama bu 4 takım birbirine çok yakın. Neler olacağını hep birlikte göreceğiz.

Voleybolumuza Renk Katanlar

Aroma Bayanlar ve Erkekler Birinci Liglerinde 24 değişik ülkenin sporcusu forma giyiyor. Finlandiya, Meksika, Arjantin, Alman, İtalyan, ABD, Kazakistan ve Ukrayna bunlardan bazıları

Dünya sporunda olmazsa olmazlardan yabancılar. Voleybol, basketbol, futbol, hentbol, buz hokeyi ve hatta atletizm...

Dünyada takımlar kadrolarında yabancı oyuncu tutarak güçleniyor; aynı zamanda da o spor platformuna renk ve heyecan katıyorlar.

Voleybolda da daha farklı değil. Ülkemizin voleybolla tanışması 100 sene kadar önceye dayanıyor.

Aradan geçen 100 yılda üst üste konan taşlar ve son dönemde yaşanan baş döndürücü gelişme Türkiye'yi bir

voleybol ülkesi haline getirdi.

Voleybolun eriştiği, diğer sporlar arasında edindiği yüksek yer, sponsorlar için çok çekiciydi. Televizyon yayınları, diğer basın yayın organlarında da voleybola geniş yer verilmesi sponsor firmaları cezbedi. Ezcümle voleybolun geliri yükseldi. Gelir yükseldikçe de daha iyi takımlar oluşmaya başladı. Bugün ulaşılan nokta da bu devinimin bir sonucu.

Ligin kalitesinin ve heyecanının yükselmesi, gelirin artması, yabancı oyuncuların Türk takımlarını tercih etmesi sonucunu doğurdu. Üstelik, özellikle

Aroma Birinci Bayan ve Erkek liglerinde forma giyen oyuncular birer yıldız statüsünde. Bu ülkeler ABD'den Ukrayna'ya, Tayland'dan Brezilya'ya, Kanada'dan Polonya'ya, Sırbistan'dan Hollanda'ya kadar değişik kıtalarda yer alıyor.

Ligler, en klasik deyimıyla Birleşmiş Milletler gibi. Türkiye'yi tercih eden, Türk voleyboluna katkı yapan antrenörler de bu zenginliği artırıyor.

Takımlarımızdaki yabancı oyuncuların ülkelere göre dağılımı şöyle:

>> Aroma Erkekler Birinci Ligi

Arkas Spor

Piotr Lukasz Gruszka (Polonya), Paul Charles Duerden (Kanada), Pedro Suela Mendez (İspanya)

Antrenör: Fernando Munoz Benitez (İspanya)

Bozkurt Belediyespor

Tony Ching (ABD), Daniel Roger da Luz (Brezilya), Thiago De Souza Maciel (Brezilya)

Fenerbahçe

Vladimir Grbic (Sırbistan), Brook Billings (ABD), Tomislav Coskovic (Hırvatistan)

Antrenör: György Demeter (Macaristan)

Galatasaray

Urpo Hermanni Sivula (Finlandiya), Inoslav Krnic (Hırvatistan, Enrique De La Fuente Santos (İspanya)

Halk Bankası

Danail Milushev (Bulgaristan), Nikolay Vasilev Ivanov (Bulgaristan), Ralp

Hans Bergmann (Almanya), Todor Aleksiev (Bulgaristan)

Antrenör: Martin Stoev (Bulgaristan)

İstanbul B.Ş. Belediye

Ryan Madsen Millar (ABD), Jeroen Paul Trommel (Hollanda), Scott Joseph Tozinsky (ABD)

Maliye Milli Piyango

Carlos Tejada Rivera (Venezuela), Dmitry Bakulin (Rusya), Juan Bianco Macuma (Venezuela)

MEF Okulları

Veljko Petkovic (Sırbistan), Vladimir Jekic (Sırbistan), Roto Skiric (Hırvatistan)

Polis Akademisi ve Koleji

Branco Roljic (Sırbistan), Lance Wesley Walker (ABD), Jovan Markovic (Sırbistan)

SGK

Alexander Moreno Quejada (Kolombiya), Gustavo Meyer Suarez (Meksika), Arto Armas Hanni (Finlandiya)

Tokat Belediye Plevne

Konstantin Mitev (Bulgaristan), Bogdan Otryshko (Ukrayna), Miroslav Gradinarov (Bulgaristan)

Ziraat Bankası

Frantz Granvorka (Fransa), Leandro Maly (Arjantin), Vladislav Aleksandrov (Bulgaristan), Ivan Conteras Gomes (Meksika), Salmon Davis Riley (ABD)

Antrenör: Juan Manuel Barrial (Arjantin)

Yukarıdaki tabloya göre Aroma Erkekler Birinci Ligi'nde toplam 18 ülkeden 39 yabancı oyuncu forma giyiyor. 6'şar oyuncuyla ABD ve Bulgaristan, 5 oyuncuyla Sırbistan en çok oyuncu veren ülkeler. Ayrıca Kolombiya'dan Finlandiya'ya, Kanada'dan Ukrayna'ya kadar bir çok oyuncuyu görmek mümkün.

Bu arada bir İspanyol, bir Macar, bir Bulgar ve bir de Arjantinli antrenör Erkekler Birinci Liginde görev yapıyor.

>> Aroma Bayanlar Birinci Ligi

Beşiktaş

Mirela Delic (Hrvatistan), Angela Mc Ginnis (ABD), Rosangela Maria Correia da Nascimento (Brezilya), Heather Lee Hughes (ABD)

DYO Karşıyaka

Milena Ivanova Boteva (Bulgaristan), Petronela Biksadská (Slovakya), Valleska Santos Menezes (Brezilya)

Antrenör: Emanuela Sbrano (İtalya)

Eczacıbaşı

Nancy Metcalf (ABD), Tracy Lynn Stalls (ABD), Vesna Djuricic (Sırbistan), Mirka Francia (İtalya)

Antrenör: Guiseppe Cuccharini (İtalya)

Ereğli Belediye

Malika Kanthong (Tayland), Pleumjit Thinkaow (Tayland), Wilavan Apinyapong (Tayland)

Fenerbahçe Acıbadem

Marina Tumas (B. Rusya), Oksana Parkhomenko (Azerbaycan), Valeriya Korotenko (Azerbaycan), Anja Spasovic (Sırbistan)

Galatasaray

Natasa Krsmanovic (Sırbistan), Oganana Nmani (ABD), Stacey Gordon (Kanada)

Gazi Üniversitesi

Edilma Conceicao da Costa (Brezilya), Amporn Hyapho (Tayland), Olga Averyna (B. Rusya)

İller Bankası

Denitsa Karaulanova (Bulgaristan), Olena Onipko (Ukrayna), Anna Artamonovna (Rusya)

Nilüfer Belediye

Inna Matveyeva (Kazakistan)

Türk Telekom

Olga Kubassevich (Kazakistan), Natalya Mammadova (Azerbaycan), Taismary Agüero (İtalya), Maja Poljak (Hrvatistan)

Antrenör: Lang Ping (Çin)

Vakıfbank Güneş Sigorta

Kinga Maculewicz (Fransa), Jelena Nikolic (Sırbistan), Angelina Grün (Almanya)

Antrenör: Giovanni Guidetti (İtalya)

Bayan takımlarının antrenör tercihlerinin zirvesinde İtalyanlar var. Bayan takımlarımızı çalıştıran üç İtalyan ve bir Çinli antrenör var.

Takımlarımız oyuncu olarak seçimlerini ABD ağırlıklı yapmışlar. Aroma Bayanlar Birinci Liginde forma giyen 35 sporcu arasında 5 ABD'li, 4 Sırp, 4 Taylandlı bulunuyor. 3'er tane de Brezilyalı ve Azeri oyuncu görev alıyor.

Voleybolcu Olmak...

Kamil Çalpala

blog.milliyet.com.tr/voleyturk yazarı

Voleybol diğer sporların hiçbirine benzemez. Ne idmanı, ne programı, ne de sistemiyle... Voleybolcu olmak bu kadar kolay mı ki, eleştirmek bu kadar kolay olsun?

Yıllar önce, jeofizik mühendisliğinde okurken Hava Harp Okulu'na bir ziyarette bulunmuştuk. Sohbet esnasında okul komutanının emir astsubayı odaya girdi, önüne bir kağıt bıraktı. Komutan yazıyı okudu, astsubaya dönüp bir öğrencinin çağırılmasını emretti. Öğrenci geldi, esas duruşta, "Emredin komutanım" dedi.

Paşa sordu, "Evladım kız arkadaşından neden ayrıldın?"

Bu soruya hem odadakiler, hem de öğrenci şaşırmişti. Harp Okulu'nda sadece bir devrede yaklaşık üçyüz öğrenci vardı. Bunca çocuğun içinde, komutan herhangi birinin kız arkadaşından ayrıldığı kadar özelini nereden biliyor olabilirdi?

Konuşma bitip öğrenci çıktıktan sonra hocam dayanamayıp, hepimizin aklından geçen soruyu komutana yöneltti:

— Generalim, öğrencilerinizin bu kadar özelini nasıl takip edebiliyorsunuz, hayret ettim doğrusu..

General tarihi bir cevap verdi:

— Hocam.. Sen çocuğunun kiminle gezip tozduğunu takip etmez misin? İşte bunların da hepsi bizim evlatlarımız. Benim burada beşyüz tane çocuğum var. Hepsi benim için aynı derecede önemli. Ben bu çocuğu, ileride vatani teslim etmek için yetiştiriyorum. Kiminle gezdiğini, ne yediğini, ne içtiğini, nerelere gittiğini bilmek zorundayım tabii. Bunları bilmeden onları tanyamazız. Tanyamadığımız çocuğun da yanlışını doğru yapamayız...

Bu bir hayat dersidir benim için. Kitaplarda okuyamayacağım türden bir ders.. Ve ne yazık ki günümüzde gençler, her alanda bu ilginin ve desteğin eksikliğini hissediyor, sonuçlarına katlanıyorlar.

Kolay mı?

Voleybol diğer sporların hiçbirine benzemez. Ne idmanı, ne programı, ne de sistemiyle.. Voleybolcu olmak bu kadar kolay mı ki, eleştirmek bu kadar kolay olsun? Her alanda hak etmeden bir yerlere gelenler var elbet. Voleybolda da var. Bunu inkar etmiyoruz, önüne de geçemezsiniz. Ancak son dönemde konuşulanlar, hak edeni de vurmaya başladı.

Kolay mı yılın üçyüz gününü kamplarda, salonlarda geçirmek? Koymaz mı insana, okuldan çıkıp idmana koşuşturmak? Akşamın kör vaktinde, kan ter içinde eve dönmesi cabası.. Hiç bacıklarınızı hissetmediğiniz oldu mu? Diğer çocuklar eve dönüp PS3 oynarken, onlar idealleri için didiniyorsa birilerinin bundan duyduğu rahatsızlık nedendir?

Biliyor musunuz ki birbirlerinden başka arkadaş çevreleri yok.. Olmasına fırsatları da yok.. Biliyor musunuz ki haftada kendilerine ayıracak bir tam günleri bile yok. İşyerinde bir gün izniniz yansa, ortalığı velleğe verirsiniz! Yıllar önce Aysun Özbek bir program-

da, "Öyle bir an geliyor ki birbirinizi bile görmek istemiyorsunuz" demişti. Konuşmak için bir ağız, biraz da ses yeterli olmamalı bazen..

Saha içinde yaptıklarına bakacaksınız. Eğer yapamıyorlarsa, neden yapamadıklarını araştıracaksınız. Bundan öte, özel hayatları, gezmeleri tozmaları kimseyi ilgilendirmez. Ha, yanlış tercihler yapamazlar mı, elbette yaparlar. 17-22 yaş aralığından bahsediyoruz. Hangimiz yapmadık, yanlışlar yumağydık resmen o zamanlarda! Düzeltmek önce anne-babanın, sonra da antrenörün işi. Bu gençlerin mesleği voleybolsa, herşeyin başı ve sonu da antrenördür. Ağacın yaşken eğilmesini sağlamak antrenörün görevidir. Yoksa ilk rüzgarda yapraklar dökülür, dallar kırılır...

Jenerasyon Farkı

1982-84, 1985-87 jenerasyonları ile 1988-1992 jenerasyonları arasında fark varmış, olacak tabii ki! Olmazsa zaten yerimizde sayarız. Abimiz, ablamızla ne kadar anlaşabiliyoruz? Ama sorun nerede, ben size söyleyeyim mi, herkesi kendi istediğimiz gibi görmek istiyoruz. En doğru biziz, başka herkes yanlış zannediyoruz. Asıl doğru

olanın, insanları oldukları gibi kabul etmek olduğunu unutuyoruz. Sorsanız, küçükler de büyüklerinin bazı şeylerini garipsiyordur. Hayatın gerçeği bu.. Voleybolcularda olunca, neden bu kadar ilginç geliyor ki bazılarına?

Okumaya İzin Yok ki!

Bizdeki eğitim sistemi, sporcuların okumasına veya okuyanların spor yapmasına müsaade etmediğinden ne yapsınlar? Kayıtlar donmuş, okul yok, voleybol dışında sorumluluk yok. E, peki ne yapacak bu kızlar? Evde oturup kukumav gibi koca mı bekleyecekler bu yaşta?

Bir oyuncuyu sevmek, maçtan sonra yanına gidip imza almakla biter mi? Ya

da baş ucunuza astığınız bir resmi ile? Bir oyuncuyu sevmek, perde kapanıp ışıklar söndüğü zaman, sahne arkasından ne olduğunun farkına varabilmek değil mi?

Eleştiri, bir insanı, bir konuyu, doğru ve yanlış yönlerini bulup göstermek amacıyla inceleme işidir. Bu tanım dışında yapılan hiçbir şey eleştiriye dahil edilemez. Onları en çok eleştiren benim, ama en çok yanlarında olan da benim. Eleştiri dozunu aşanlara da gülüp geçtiklerini biliyorum..

Yetersizlik

Türk oyuncular yetersizmiş! Allah Allah, neden acaba? Trajikomik olarak, voleybolumuz 2003'ten sonra yabancı

antrenör istilasına uğradı. O zamanlar yabancıların varlığını savunanlar, şimdi bizim çocuklarımızın yetersiz olduğundan yakınıyorlar. Yahu madem ki perhiz yapacaktınız, niye lahana turşusu sipariş ettiniz?

Neden böyleyiz biz? Sosyoloji fakültelerine tez konusu olacak bir toplumuz! Kendi içimizden çıkan değeri parçalayacaksak, neden yetiştiriyoruz ki?

İş görüşmelerinde, tüm kalifikasyonunuzu bir kenara bırakıp, kaç yıldır çalıştığınızı sorarlar. Dalga geçercesine, yeni mezunlara da sorarlar! Sen altyapından yetiştirdiğin oyuncuyu oynatma, ondan sonra da bana tecrübeli yabancı lazım de!

Sokolova, Artamonova, Metcalf gelsin tabi. Kızlarımız onlardan çok şey kapmıştır. Yabancı karşıtı değiliz. Ama yabancı oyuncu almanın temeli, kendi evladına kıymak olmamalı. Altyapıdan çıkardığınız oyuncuya güvenmemek, kendi altyapınıza güvenmemek ile aynı anlamı taşıyor mu?

Bir de anlamadığım, yıllardır savunulan bu sistem maalesef uygulanıyor. Evet bir sürü yabancı geliyor, oynuyor. Türkler kenarda oturuyor. Peki sonuç ne? Her sene Şampiyonlar Liginin finalini Türk takımları mı oynuyor? Madem ki bu sistem en doğrusu, kupalar nerede o zaman?

Üstelik bu sistem, Sultanlara da kan kaybettiriyor. Sezon boyunca yedek psikozuna büründürülen oyuncu, milli takımda birden sorumluluk altına giriyor. Bu denklemi çözdüğümüz zaman, herşey çok daha güzel ve istikrarlı olacaktır diye düşünüyorum...

“ Herşey Voleybol için ”

Ziraat Bankası'nın Arjantinli Antrenörü Juan Manuel Barrial:

Çocukları Kazanmalıyız

Tek düşünce atak, hücum ve kazanmak... Çocukların kazanması var ama çocukların kazanılması yok! Geçtiğimiz 40 yıl boyunca kafalarda hiç bir zaman çocukları kazanmak olmadı

Ziraat Bankası yeni hocası Juan Manuel Barrial ile kabuğunu kırıp başka düzleme geçti desek, yanlış olmazdı herhalde. Bu sempatik Latin, göreve geldiğinden bu yana başkentliler tüm maçlarını kazandı, Türkiye Kupasında finale çıktı. Ankara'da yendikleri arasında; müthiş bir sezon geçiren, o maça kadar yenilgi yüzü görmemiş ARKAS da vardı.

Juan Manuel Barrial, Arjantin Milli Takımı'nın yardımcı antrenörü, Arjantin Genç Erkek Milli Takımının da antrenörü. Henüz 41 yaşında. Şehre ve buradaki yaşam biçimine çevresindekilerin de yardımıyla alışmış.

Barriel'le voleybolu konuştuk.

Buraya gelmeden önce Türk voleybolu hakkında neler biliyordunuz? Nasıl bir voleybol ortamı ile karşılaştınız?

2-3 yıldır Türkiye Liginde izliyorum. Önceki yıllarda ARKAS forması giyen Gianni benim arkadaşım. Bu sayede ARKAS'ı takip ettim. Maly (Leonardo), benimle üç yıl oynadı. Elbette ligleri takip etmek benim işim ama bu o kadar da kolay olmuyor. Şu an itibarıyla takımları ve oyuncuları tanımıyorum ancak zamanla hepsi hakkında bilgi sahibi olacağım.

Avrupa voleybolu ile Amerika'da oynanan voleybol arasında ne gibi farklılıklar var?

En büyük fark servislerde. Amerika'da servisler Flot tekniğine göre atılır. Avrupa'da ise servisler çok güçlü. Amerika'da servisler daha çok taktiğe dayalı. Bu nedenle hata oranı düşük. Bu oran bir takım için çok önemli. Buradaki hata oranını biraz yüksek buluyorum. Bana göre servisten verilen sayı 10'u geçtiği zaman sorun var demektir. Hal böyle olunca, takımın hücumu ve manşeti de olumsuz etkileniyor. Hata oranı ne kadar az, hata yüzdeleri ne kadar düşük olursa kazanma şansınız o kadar artar.

Manşete baktığımızda, üst düzey köşe oyuncularının manşet sorunları olduğu iyi biliniyor. Hücumdaki güçlü yanları maalesef manşete taşınmıyor. Çok iyi liberolar var, en küçük bir ekstre çalışmaya ihtiyaçları yok. Ancak uluslararası seviyeye gelindiğinde, manşetin olmaması Türk Milli Takımı için sıkıntı yaratır.

Arjantin'deki sistemi de biraz anlatır mısınız? Altyapılar, teknik ve taktikler açısından...

Bana göre dünya voleybolundaki en büyük sorun, alt yapıdaki genç oyunculara hiç bir taktik kurgunun aşılanmamasıdır. Şu anda Granvorka ayarında çok az oyuncu var; güçlü servis atan, güçlü hücum yapan ve manşeti de iyi olan. Bu tarz oyuncuları bulmak gerçekten de zor. Yeni Granvorka'lar bulmak salt Türkiye'nin değil; İtalya'nın, Arjantin'in de sorunu. Ama şundan eminim ki, alt yapıda taktiksel anlamda hiç bir şey yapılmıyor. Tek düşünce atak, hücum ve kazanmak... Çocukların kazanması var ama çocukların kazanılması yok! Geçtiğimiz 40 yıl boyunca kafalarda hiç bir zaman çocukları kazanmak olmadı.

YÜKSEK SEVİYEDE OYNUYORUZ

Ziraat Bankası'nda başarılı bir grafik çiziyorsunuz. Bunun sırrı nedir?

Ziraat Bankası'na geldikten sonra üst üste maçlar kazandık. Bunun bir sırrı yok. İlk geldiğimden zamandan yana sıkıntımız vardı. Nerdeyse pazar günleri bile geç saatlere kadar çalıştık. Takımı organize etmek çok önemliydi. Ziraat Bankası kapasitesinin altında oynuyordu. Oyuncularla konuştum. Şu an Ziraat Bankası oldukça yüksek bir seviyede oyun oynuyor. Bu sistemle maç kazanıyoruz ama yine bu sistemle maç da kaybedebiliriz. Örneğin rakip takımın pasör çaprazına blok yapmazsak iyi manşet getiremezsek ve o oyuncu 20-25 sayı ile oynarsa kaybederiz; ancak tersi olduğu zaman da kazanırız. Oyuncularla çok konuştum, her akşam videodan maçları izliyorum. Benim için oyuncu ve antrenör arasındaki iletişim çok önemlidir. Bana göre oyuncu ve antrenör arasında büyük mesafeler olmamalı. Bu çok önemli. Granvorka'nın, Maly'nin çok büyük tecrübeleri var, Selçuk milli takımın pasörü, onlarla iletişim halinde olmak çok önemli. Bana göre antrenör oyuncu ile iletişime geçtiği zaman kendinden emin olmalı. Oyuncu ile konuşmayan antrenör kendinden emin değildir. İşin sırrı oyuncu ve antrenör arasındaki iletişim bana göre. Oyuncu ve antrenör arasında iyi iletişim kurmak işin sırrı bence.

Burada çok iyiyim, insanlar çok iyi, iyi takımla çalışmayı çok seviyorum. Tek tek oyuncular değil, önemli olan tüm takım.

Türk Voleybolunu Avrupa'da nereye koyarsınız?

Şu an için orta seviyede diyebilirim. Lig güçlendikçe, Milli Takımlara yarışacaktır. Şu anda Türk voleybolcular orta seviyelerde oynuyor. Federasyon ve Milli Takımlar için bu çok önemli. Seviye yükseldikçe eminim ki Türkiye adım adım 5 yıl içerisinde Avrupa'da çok önemli yerlere gelecektir. 20 gündür buradayım. Üç tane iyi pasör seyrettim, pasör sorunu olacağını

Önemli Sınavlar Verecek

Oyunculuk, antrenörlük kariyeriniz hakkında bilgi sahibi olmak isteriz.

6 yıl İtalya'da pasör oynadım. Onun dışında hep Arjantin liginde oynadım. Genç Erkek Milli Takımına seçildim. Oyunculuğu bırakır bırakmaz antrenörlüğe başladım. Antrenörlükte 12. yılım. 2 şampiyonluk kazandım, 2 finali kaybettim, 2 ulusal kupa kazandım. Son iki sene genç takımı çalıştırdım. Gerçekten yetenekli oyuncular vardı. Şu an halen Genç Erkek Milli Takımın antrenörüym. Aynı zamanda A Milli Takımın da yardımcı antrenörüym. Türkiye Ligi biter bitmez Arjantin'e döneceğim, World League ve American Cup müsabakalarına hazırlanacağız aynı zamanda Genç Erkek Milli Takımın kampı da olacak.

sanmıyorum. İki tane iyi pasör çaprazı seyrettim, şimdiye kadar iyi oyuncular izledim. İlerisi için çok umut veren oyuncular var.

Şu an Avrupa'da 5-6 çok iyi milli takım var, önümüzdeki dönemde Türkiye; Hollanda, İspanya gibi takımların seviyesine ulaşacaktır. Doğaldır ki, bunun için zaman ve sabır gerekiyor. Oyuncular genç, daha çok tecrübeye ihtiyaçları var. Ancak genç oyuncuların olması tabii ki bir avantaj, çünkü ileride Milli Takımların iskeletini oluşturacaklar. Federasyon belki her takımda en az bir genç oyuncunun bulunmasına dair bir talimat yayınlayabilir. Arjantin Milli Takımında oyuncularla konuşurken soruyoruz: "Bu sezon nerede oynadın?"

"Şampiyon takımda oynadım" yanıtını veriyor oyuncu. Soruyoruz yeniden, "4 numaradan mı oynadın?"

"Evet, ama o pozisyonda Brezilya'lı Garcia oynadı" yanıtını alırsak şöyle söylüyoruz:

"Üzgünüm sen bu sene oynamamışsın."

Milli Takımlar için sezon boyu oynayan oyuncular çok önemlidir. Diğer yanda oynamadan gelenlerin fazladan antrenman ve maç eksiklerini kapamaları gerekir. Lig ne kadar iyi olursa Milli Takımlar da o kadar iyi olur.

Gözlemim şu ki, İtalya'da oyuncular aç; kazanmaya, başarıya aç. Sadece bunu düşünüyorlar, para daha arka planda kalıyor. Türk Voleybolcular ise aç değil, başarıya kazanmaya aç değil, ilk adımda parayı düşünüyorlar.

Arjantin'de voleybol desek...

Arjantin'de her şey futboldan sonra gelir; futbol Arjantin'de hayattır. İkinci sırada basketbol üçüncü sırada voleybol var.

Güçlü bir liginiz var mı? Yoksa ABD'de olduğu gibi oyuncu yetiştirip ihraç mı ediyorsunuz?

Arjantin'de güçlü, profesyonel bir lig var. Yüksek düzeyde mücadelelere sahne olan maçlar oynanıyor. Takımların iki yabancı hakkı var. Bu yeterli gibi görünüyor ama en iyi yabancılar Arjantin Liginde oynamıyor. Milli takımların iyi bir seviyede olduğunu söyleyebilirim. Profesyonel bir lig olmasına karşın, çalışanlar için aynı yargıyı paylaşmak zor. Avrupa'da çalışanlar ise son derece profesyonelleşmiş. Arjantin'de çalışanların düşünce yapıları ve mantalitelere çok farklı. Çalışma koşulları Avrupa ile kıyaslandığında hiç bir benzerlik taşıyor.

Arjantinli oyuncular ülkelerine döndüklerinde asla Avrupa'da oynadıkları oyunu sergileyemiyorlar. Çünkü ülkelere döndüklerinde burada bıraktıkları hayata yeniden katılırlar; aileleri, arkadaşları, kısaca hayatları buradadır. Onun için hiç bir zaman iyi antrenman yapmazlar. Oysa, Avrupa'da buradaki ortamı bulamadıklarında, tek yaptıkları voleybol oynamaktır.

Milli Takım seviyesindeki üst düzey oyuncuların büyük çoğunluğu yurt dışı

şında oynar. Daha çok, 22-23 yaşında olan gençler onların yerine sahne alıyor. Arjantin'deki eski kulübümde bu yaşlarda 7-8 oyuncu vardı. Sadece iki takımda yaşları ilerlemiş oyuncular vardı.

Sponsor ilgisi nasıl?

Arjantin'de bazı sponsorlar var ve içlerinde en büyüğü "Visa". Takımlara ödeme yapar. Erkekler liginde yüzde 30 oranında bir kaynak sağlar. Daha sonra bankalar var. Bankaların kamplara sponsor olmasından sonra kamplar daha iyi olmaya başladı. Belediyeler de ayrıca sponsoluk faaliyetinde bulunuyor.

Türkiye'ye, Ankara'ya alıştınız mı? Dil, ulaşım, yemekler, soğuk v.s. Sizi zorlayan neler var?

Ankara'yı sevdim, insanları sevdim. Çok büyük değil ama büyük. Ulaşım sorunu yaşamıyorum. Evden salona gelmem 2 dakika, Selim Sırrı 5 dakika, AnkaMall 5 dakika; bunlar güzel şeyler. İskender kebabı çok sevdim, harika bir yemek. Ama çok yoğun çalıştığımız için henüz çok fazla gezebilme imkânı olmadı.

Ziraat Bankası bu sene şampiyon olur mu?

Adım adım. 15 gün önce Ziraat ölüydü herkes için, ama şimdi gayet iyi durumda. Adım adım daha iyi yerlere gelecek. En önemli nokta; oyuncular bunun olası olduğunu düşünüyor. 15 gün önce olası değildi ama şimdi bir ihtimal var; yol çok uzun, yavaş yavaş olacak her şey, final zor olacak. Çok iyi 6 takım var, hiçbir şeyin garantisi yok tabii ki.

Özgür Şahiner
Hürriyet Gazetesi
Spor Yazarı

Söz Sırası Erkek Takımında

'Baştan teslimiyetçi' olmak bize yakışmaz. Ben yerli yıldızların iyi motivasyon ve müthiş seyirci desteği ile başarılı olacağına inanıyorum. Yeter ki onlar inançlarını ve özgüvenlerini kaybetmesin. 'Filenin aslanlarına' yakışan mücadeleyi sergilesin. Söz sırasının kendinde olduğunu unutmayın !

Türkiye'de voleybol her gün biraz daha geliyor, biraz daha güzelleşiyor. Lamı cimi yok, olay gözlerimizin önünde geliyor. Lig, kupa ve Avrupa'daki heyecan kasırgası, doğal olarak izleyenlerin ilgisini çekiyor. Maçların sonuçları büyük bir merakla bekleniyor. Televizyonun karşısına geçen, keyifli maçlar izliyor.

Bugüne kadar voleybolu yönetenlerin tek amacı, bu branşa en iyi hizmeti vermektir. Hizmet yarışı bir anlamda bayrak yarışı gibidir. Daha öncekiler elinden geldiğince iyi işler yapmaya, Türk voleybolunu bir yerlere getirmeye çalıştı. Bugünkü yönetim, voleybolun marka değerini yükseltmek, ona her gün artı bir değer katmak için yoğun çaba harcıyor. Kavga etmek yerine, fikir üretmek, proje geliştirerek, voleybola hak ettiği saygın yeri kazandırmanın gayretinde. Türkiye'nin her bölgesine voleybolu yayma girişimi ve bu yolda atılan tüm adımlar övgüye değer. Bu çalışmanın meyvelerini, uzun vadede görmek mümkün olacak. Bir sporun yayılması ve gelişmesi öncelikle ona olan ilginin ve sevginin artması ile doğru orantılı. Şu anda proje emekleme aşamasında ama ileride ayağa kalkıp hızla koşacak.

Türkiye'de bayan voleybolunun geldiği nokta ortada. 2003 yılında Ankara'da düzenlenen Avrupa Bayanlar Voleybol Şampiyonası'nda, "Filenin sultanları" müthiş bir tur-

nuva çıkarıp ikincilik elde etmişti. O günlerde hepimiz bayan takımımızla fazlasıyla gururlanmıştık. Müthiş bir kuşakla başlayan 'voleybol rüzgarı' bugün, hızını ve kuvvetini arttırmış bir şekilde esmeye devam ediyor. İndesit Avrupa Şampiyonlar Ligi'nde ilk 6 takım içinde 2 Türk ekibinin olması bunun en büyük göstergesi. Bu başarıda yabancı oyuncuların katkısı elbette çok büyük. Ancak yerli isimlere de haksızlık etmemek, onların emeğinin karşılığını da teslim etmek gerek.

Takımların kadrosuna bakıyorsunuz, hepsi birer yıldızlar topluluğu. Dünya voleybolunun önde gelen antrenörleri ve oyuncuları, Türkiye Ligi'nde şampiyonluk için kıyasıya bir mücadeleye tutuşmuş durumda. Eczacıbaşı Zentiva ve Vakıfbank Güneş Sigorta rekabetinin arasına Türk Telekom ve Fenerbahçe Acıbadem'in de girmiş olması, ligin kalitesini Avrupa'nın en iyileri arasına soktu. Agüero, Grün, Poljak, Mamadova, Nancy, Tracy Lynn, Francia, Spasojevic ve Oksana gibi yabancı yıldızların, Bahar Mert, Neslihan, Çiğdem, Seda, Eda, Deniz, Naz, Esra ve Neriman gibi yerli isimlerle bütünleşmesi, Türk voleybolunun çitasını yukarı taşıdı.

Erkeklerde beklenen patlamayı tam anlamıyla yapamadık. Bu zaman zaman yüreğimizi burksa da umutlarımızı hiç yitirmedik. İzmir'deki Üniversite Oyunları'nda alınan birincilik bizim için itici bir güç oldu. Ligin rekabeti;

İstanbul, İzmir ve Ankara takımları arasında tatlı bir heyecana dönüştü. Avrupa Kupasında, Arkas, şampiyon olarak büyük bir başarıya imza attı. Kulüpler düzeyinde, birçok kulvarda, Avrupalı rakiplerle başa baş bir mücadeleye girebileceğimizi gösterdik. Şimdi bu çıkışın milli takıma yansımaları en büyük dileğimiz.

2009 yılı Avrupa Voleybol Şampiyonalarının yapılacağı yıl olacak. Bayanlar Polonya'da düzenlenecek bu organizasyon için vizeyi aldı. Erkeklerin turnuvası Türkiye'de yapılacağı için ev sahibi olarak doğrudan katılacağız. Bu avantajı iyi değerlendirmek, 2003'te bayanlarla yakaladığımız çıkışın bir benzerini erkek takımı ile yapmak kendi elimizde. "Kulüp takımları yabancı oyuncularla takviye edildiğinden, güçlü bir milli takım çıkarmak zor" şeklinde görüşler var. Doğruluk payı olan bir yaklaşım. Çünkü, teknik adamlar yabancı oyunculara hem sayı hem de süre olarak daha fazla şans veriyor. Genç isimler, kenarda uzun süre beklediğinden hevesi kırılıyor. Maç tecrübesini kazanamıyor. Ancak 'baştan teslimiyetçi' olmak bize yakışmaz. Önümüzde uzunca bir süre var. Ben yerli yıldızların iyi motivasyon ve müthiş seyirci desteği ile başarılı olacağına inanıyorum. Yeter ki onlar inançlarını ve özgüvenlerini kaybetmesin. 'Filenin aslanlarına' yakışan mücadeleyi sergilesin. Söz sırasının kendinde olduğunu unutmayın!

Bir Kasaba Takımının Final Yolculuğu

Sürmene Gençlikspor

Voleybol Takımı

Abdullah Karataş

Halkevispor (forması armalı olanlar) ve Sürmene Gençlikspor voleybol takımları bir maç öncesinde.. Soldan sağa isimlerini tespit edebildiklerimiz: ... Aydoğan, Ömer Saral, Mehmet Bürkroğlu, (?), I. Hakki Yılmaz(Momoçun Hakki), Şaban, Atilla Kaya, (?), Hasan Baki, Nazmi Kalafat, İlhan, Rifki Hayiroğlu.

Takımın ne Ankara'ya gidecek yol parası vardır, ne de doğru dürüst forması, ayakkabısı. Üstelik çocuklarının bu kadar uzak bir yere gitmesinde ailelerin pek gönlü yoktur

Sürmene'de spor başlangıç olarak bireysel anlamda faaliyet gösterse de, 1930'lu yıllarda kulüpleşmeye doğru gidilir. Bu dönemlerde futbol, voleybol ve su sporları dallarında faaliyet gösteren Halkevispor ve Sürmene Gençlikspor kulüplerinin kurulmasıyla spor, kasaba halkı tarafından benimsenerek sosyal yaşamın vaz geçilmezleri arasına girmiştir. 1941 yılında Sürmene Kürek Takımı, Samsun'da düzenlenen 'Altı tek dümensiz mukavemet yarışları' dalında şampiyon olarak, bu dönemin ilk kupasını Sürmene'ye getirmiştir. Ancak II. Dünya Savaşı, tüm

dünyada olduğu gibi, Sürmene'deki sportif etkinlikleri de kısıtlar ve zamanla faaliyetler kesilerek ölü bir döneme girilir. II. Dünya Savaşı'nın sona erdiği yıllardır. Bu günlerden sonra ülke ekonomik ve sosyal alanda belini doğrultmaya çalışmakta, Halkevi'nin başı çektiği sosyal kurumlar yeniden canlanmaya başlamaktadır. Bu günlerde Sürmene'de spor, geçmiş yıllara göre spor faaliyetlerinin gelişimi grafiğinde yüksek derecelerde yer alır. Özellikle o günlerde Sürmene'nin sosyal yönden gelişimini sağlayan, kolej mezunu Bürkür Mehmet'in (Mehmet Bürkroğlu) spora büyük katkıları olur. Entellektüel ve sportif bir kişiliğe sahip olan Bürkür Mehmet, Sürmene halkının tanımadığı birçok sosyal aktiviteyi gerçekleştirerek, ilçenin sosyal ve kültürel hayatının temellerini atar. Trabzon'un İdmanocağı, İdmangücü, Necmiati gibi dönemin en ünlü takımlarını Sürmene'ye getirerek, bu takımlarla maçların düzenlenmesini sağlar. Daha sonra 1949 yılında Fikret Çakır, Oflu Rıza, Mehmet Çebi, Recep Saral, Atilla Kaya gibi dönemin spor sevdalıları bir araya gelir ve sarı-siyah rengiyle "Sürmene Gençlikspor" kulübünü yeniden hayata geçirirler.

Kulüp futbol, voleybol, daha sonra Bürkür Mehmet'in Sürmenelilere öğrettiği ping-pong sporlarında faaliyet gösterse de, voleybol dalında daha çok çalışma yapılır.

Mehmet Çebi'nin başkan olduğu, Bürkür Mehmet'in antrenörlüğünü yaptığı voleybol takımının antrenman sahası Halkevi binasının da bulunduğu, bugünkü Hasan Tahsin Kırallı İlköğretim okulunun yer aldığı alandır. Karpit lambalarının ışığı altında antrenmanların yapıldığı bu saha, çekişmeli halk maçlarına da tanıklık eder. Maç veya antrenman bitiminde tüm sporcular hep birlikte fanialarını çıkartarak yanı başlarındaki denize atlayıp serinlerler. Sürmene'de sporun lokomotifi ve takımın antrenörü olan Bürkür Mehmet, Trabzon'daki bölge maçlarına takımının da iştirakini sağlar. Böylece turnuvalara katılma şansı yakalanır. Tecrübesini kısıtlı imkânlarla, üstelik birçoğu eksik oyun aracıyla kazanan takım, Trabzon'da oynanan maçlarda önüne gelen rakiplerini birer birer devirir. Üstelik bu rakipler şehrin en güçlü takımlarıdır. Trabzon'da oynanan bölge maçları sonunda Sürmene takımı yenilgisiz birinciliği alırken; ikinci İdmanocağı, üçüncü Doğan Gençlik, dördüncü de İdmangücü olur. Bir ilçe takımına yenilmek, bu köklü kulüplere çok ağır gelir. Böylece zorluklar içinde kurdukları kulüpten sonra, tekrar inançlarını kanıtlayan takım, Türkiye müsabakalarına katılma hakkını kazanır.

Ankara'ya Gidiş

Türkiye şampiyonası Ankara'da yapılacaktır. Bu durum, hayatında hiç Sürmene dışına çıkmamış oyuncuların bulunduğu takım için önemli bir sorun olur. Bir kere takımın ne Ankara'ya gidecek yol parası vardır, ne de doğru dürüst forması, ayakkabısı. Üstelik çocuklarının bu kadar uzak bir yere gitmesinde ailelerin de pek gönlü yoktur. Fakat böyle bir fır-

satı yakalayan takım inançlı ve kararlıdır. İlk olarak konaklama, yiyecek, gidiş-geliş ücretlerini karşılamak için hali vakti yerinde olan Sürmenelilerin kapısı çalınarak yardım toplanır. Bu para ile kıyafeti, ayakkabısı olamayan kimi oyuncuların ihtiyacı giderilir ve kendilerini Ankara'ya götürecek, Trabzon'dan 250 liraya üç minderli bir araba kiralanır. Son olarak, ailelerden izin almaya sıra gelir. Herkes eşi dostunun yanında saatlerce dil döker. Bir nevi gurbettir bu. Temel'in Fadime'den, annenin oğlundan ayrılması kolay mıdır? Ama geri dönmek istemeyen takım azimlidir. Uzun uğraşlar sonunda izin alırlar. Böyle olsa da, bu kadar yoksulluğun içinde küçük bir adım atabilmektir onların hedefi. Böylece arşınlamaya başlarlar çamurlu topraklardan yükselişe uzanan yolu.

Ankara Günleri

Tüm hazırlıklarını tamamlayan takım, kiraladıkları araba ile Ankara yolunu tutar. Ankara'ya giderken, bir süre önce Sürmene'den tayini çıkıp ayrılan eski Halkevispor Voleybol Takımı oyuncularından Teğmen Kemal'i de Safranbolu'dan alırlar. Böylece takımın sarı-siyah formasına yeni bir oyuncu daha eklenir. Ankara'ya ulaşan takım ilk olarak Gazi Eğitim Enstitüsü'nde okuyan dördüncü sınıf öğrencisi hemşehrileri Kemal Dilaver karşılar. Kemal, memleketinin takımına antrenman yapmaları için üniversitenin spor salonunu ayarlamıştır. Takımı karşılayanlar arasında Sürmeneli iki milletvekili Hamdi Orhon ve Saffet Baştımar da vardır. Milletvekilleri, ta-

1951 Sürmene Gençlik ile Halkevispor takımları arasında oynanan Kaymakamlık Kupası final maçı öncesi... Ayaktakiler: Şaban, Şahap, Kemal, Atilla, Şinasi Bey (kaymakam), Orhan Atay, Hasan Çakır Oturanlar: Nizam, İhan, Nazmi Kalafat, Mehmet Bükrüoğlu, Rifki Hayiroğlu,

kımın konaklaması için o zamanın en iyi otellerinden olan Ankara Palas'ı; yemek için de Anadolu Kulübü'nü ayarlamışlardır. Ayrıca her gün kişi başına 8 lira yevmiye alırlar ve onlara verilen özel bir kart sayesinde Mecliste yapılan konuşmaları dinlerler. Hayatlarında Sürmene dışına çıkmamış gençlere bunlar rüya gibi gelir; maçların heyecanı daha bir sarar onları.

Ayhan'ın Takımı

Son çalışmalarını tamamlayan takım, maçın başlamasına az bir süre kala, çok önemli bir hazırlığın yapılması gerektiğini ancak hatırlar. Bu hazırlık, maça çıkılmadan önce, herhangi bir ayak kaymasına karşı ayakkabı tabanına reçine tozu sürmeleridir. Toprak zeminde ve kumda oynamaya alışmış olan Sürmenelilerin daha önce nereden gelsin akıllarına reçine tozu? Reçinesiz oynamanın imkanı yoktur, çünkü alışık olmadıkları bu zemin öyle cilalıdır ki, bırakın koşup zıplamayı, ayakta durmak bile güçtür onlar için. Kısa bir telaşın ardından çözüm bulunur; reçine tozu çalınacaktır... O

sırada onlarla birlikte bulunan Amerikalı bir basketbol takımının reçinelelerini gözlerine kestirirler. Cevat Akgün bu mecburi hırsızlık için gönüllü olur. Amerikalıların odasına gizlice girer. Odadaki en büyük reçine torbalarından birisini alarak süratle arkadaşlarının yanına döner. Herkes güle oynaya reçine tozlarını tabanlarına sürüp, içleri rahat bir şekilde sahaya çıkarlar. Kısa bir süre sonra müsabakalar başlar. Sürmene Gençlikspor'a ilk olarak Afyongücüspor rakip çıkar. Bin kişiden fazla seyirci önünde heyecanla sahaya çıkılır. Takım oyuncuları İsmail Hakkı Yılmaz, Ömer Saral, Cevat Akgün, Teğmen Kemal, Orhan Atay, Oflu Rıza, Ömer Çebi'nin inançlı mücadelesi ile sayılar peş peşe gelmeye başlar ve maç sonunda, Sürmene Gençlikspor galip gelir. Böylece turnuvanın ilk maçı kazanılır. Afyongücü'nden sonra karşılına çıkan İzmir Kağıtspor'u da iyi bir oyundan sonra sahadan silerler. Böylece Sürmene Gençlikspor kulübü adını 1952 Türkiye Voleybol Şampiyonasının finaline yazdırır. Trabzon'dan beri önüne çıkan kulüpleri bir bir deviren Sürmene takımının karşısında bu kez büyük bir rakip durmaktadır: Galatasaray! Sürmeneli voleybolcuların "Ayhan'ın Takımı" dedikleri Galatasaray, dönemin yenilmez bir takımıdır. Ayhan (Demir) da bu takımın en güçlü oyuncusudur. Maç günü geldiğinde, tüm Sürmene Halkı'nın kulağı radyodadır. Ayrıca Galatasaray maçı için salonda bulunan iki bine yakın Sürmeneli taraftarın sesi tezahüratlarla sahada yankılanmaktadır. Maç oynanmadan önce, Sürmene Gençlik'in sahadaki kadro yeri değişir. Ayhan Demir'in karşısına takımın en uzun boylu kütörü olan Momoçun Hakkı (İsmail Hakkı Yılmaz) geçirilir. Ve heyecanın başlayacağı hakem düdüğü duyulur. Sürmeneli gençler maçın ilk dakikalarından son dakikalarına

1950'lerin Sürmene'si

Halk gazetesinin konu ile ilgili, 28 Kasım ve 5 Aralık 1952 tarihlerindeki iki haberi.

doğru maçı büyük bir gayretle sürdürürler. Ama rakip oldukça güçlüdür. Ayhan'ın takımına mağlup olmaktan kurtulamazlar. Böylece 1952 yılının Türkiye Voleybol Müsabakaları tarihe şöyle geçer: 1. Galatasaray 2. Sürmene Gençlikspor 3. Afyongücüspor İkincilik kupasını takım adına Atilla Kaya alır. Kupa daha sonra Sürmene Kaymakamlığına gönderilir. Kulüp yöneticilerinin ve oyuncuların dağılmasıyla bu başarının devamı ne yazık ki gelmez. Özellikle Bükrü Mehmet'in İstanbul'a yerleşmesi ilçede sporun yeniden duraklamasına neden olur. Sürmene Gençlik Spor Kulübü 1958 yılında kapatılır. İlçe, 1967 yılında, daha sonra ismini Sürmenespor olarak değiştirecek olan Sürmene Çay Spor Kulübü kuruluncaya kadar sportif alanda tekrar sessizliğe gömülür. Ancak Bükrü Mehmet yönetimindeki 1952 yılının o şampiyon efsane takımı unutulmaz.

“Çamurluğa Bir Mermi Sıkayım”

Takım, kiraladıkları arabayla Ankara yolunda iken Samsun'un Çarşamba ilçesinde bir araba çarpar. Vurgun olaylarının yaşandığı bir yer olarak bilinir Çarşamba. Bizimkiler tedirgin olsa da, arabalarının masrafını isterler kendilerine çarpan gençten. Genç, “Babam büyük tüccar, vereyim kart, gidin yaptırın arabanızı” der. Fakat Ömer Çebi, kabadayı ta-

Temel'in Fadime'den, annenin oğlundan ayrılması kolay mıdır? Ama geri dönmek istemeyen takım azimlidir. Uzun uğraşlar sonunda izin alırlar

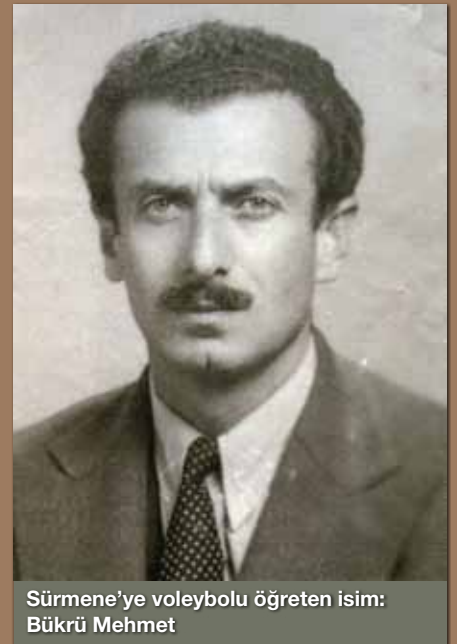
vırlarıyla konuşan bu adamın kendilerini başından savmaya çalıştığını anlar, elini beline atar: “Sana 20 lira vereceğim, şu çamurluğa bir mermi atayım” Bunun üzerine kabadayı genç yelkenleri suya indirir, “Abi yapma” diyerek çıkarıp 10 lira verir. Oysa Ömer Çebi'nin silahı yoktur, yaptığı blöf tutmuştur. Parayı alan takım 5 lira ile arabanın onarımını halleder, diğer 5 lira ile de kahvaltı yaparak yoluna devam eder.

İlk Kez Karşılaşılan Meyve: Muz

Takım, Ankara günlerinde iken, milletvekili Hamdi Orhon'la yemek yiyecektir. Son derece lüks şekilde servisler yapılan, hayatında hiç kimsenin görmediği yemekler bu masadadır. Daha sonra yemekler yenmeye başlanır ve yemek bitince masaya mandalina, muz ve elmadan oluşan bir meyve tabağı servisi yapılır. Takımdakilerin dikkatini tabaktaki muz çeker. Öyle ya, hayatında hiçbir zaman muz meyvesini görmeyen bir kişi bu tanımadık meyveyi nasıl yiyecektir? Fakat takımın pasörlerinden Cevat Akgün buna aldırış etmeyerek, meyve dolu tabaktan bir muz alır ve kabuğunu soymadan muzunu ısırmağa başlar. “İstanbul” da denilen, iyi eğitilmiş, görgülü Bükrü Mehmet, arkadaşlarının zor durumda olduğunu sezerek imdatlarına yetişir. Açıkta açığa muzun nasıl yenileceğini anlatarak onların masadaki diğer misafirler karşısında mahcup olmalarını da istemez. Muzu eline alır ve herkesin görebileceği şekilde tutarak, muz üzerinde espriler yapmaya başlar: “Aaaaa. Bak bu muz soyuluyor.” der ve kibarca muzunu soyar, tabağa koyar, yine espriler yaparak çatal bıçakla muzunu dilimlere ayırarak yer. Bükrü Mehmet'ten mesajı alan takım arkadaşları aynı şekilde muzunu yiyerek durumu kurtarır. Bu olaydan sonra takım arkadaşları muzunu kabuğuyla yemeye çalışan Cevat'a sık sık takılacak, hatta onun bu takılmalara dayanamayıp ağladığına da şahit olacaktı.

Bükrü Mehmet ve Ayhan Demir Sürmene'de sporun ivme kazandığı yıllardır 1940'lı ve 50'li yıllar. Bu başarının lokomotifini, on parmağında on hüner olduğu söylenen Mehmet Bükrüoğlu'dur. Tekne'nin ileriki sayılarında geniş olarak ele alacağımız bu önemli kişilik, Sürmene Gençlikspor voleybol takımının aldığı ikinciliğin de mimarıdır. Bükrü Mehmet Sürmene için ne derece önemli ise, Ayhan Demir de ülke voleybolunun acıklı halinden kurtulması için o kadar önemlidir. Acıklı diyoruz, çünkü o yıllarda uluslararası deneyimi olmayan ülke voleybolu, dünyadaki kural değişikliklerinden habersiz bir şekilde maçlarını oynuyordu. Bu acı gerçek, 1952 yılında İstanbul Voleybol Karması'nın turnuva için gittiği Mısır'da, üstelik maçın başlamasına beş dakika kala yüzümüze bir tokat gibi indi. On dakikadır takımımızın antrenmanını şakinlikle izleyen hakemler düdük çalarak çalışmamızı durdurmak zorunda kalmış, “Sizler ne biçim voleybol oynuyorsunuz” demişlerdi. Ne yazık ki kulüplerimizin, on yıl önce değişen kurallardan haberi bile yoktu. Takımlarımız dizilişten, pas kaldırmaya, servis kullanmaktan, küt vurmaya kadar tüm hareketleri yanlış yapmaktaydı. Ayhan Demir, önce oyuncu, sonra antrenör, daha sonra da Voleybol Federasyonu Asbaşkanı olarak ülkemizdeki voleybolun gelişmesi için çaba gösterdi. Mısır'da oyunun kurallarını hakemin uyarısı ile öğrenden Ayhan Demir, bir dönem uluslararası hakemlik de yaptı.

Tekne dergisi, sayı 10, ekim-kasım- aralık 2006

Sürmene'ye voleybolu öğreten isim: Bükrü Mehmet

Kendi Yağıyla Kavru lan Takım

Tireboluspor

Tireboluspor mütevazı kaynakları ile Aroma Birinci Bayanlar Voleybol Ligi'ne çıkıp orada tutunmayı hedefleyen bir ilçe takımı. Bu yıl işler iyi gitmese de umutlar gelecek seneye...

Giresun'a bağlı, doğal güzellikleri, güzel insanları ile daha da güzel, şirin bir kıyı ilçesi Tirebolu. "Tirebolu" adı Yunanca "Üç Kent" anlamına gelen Tripolis'den geliyor-muş bir söylenceye göre. Karadenizin en eski yerleşim yeri Tirebolu...

Dergimize konu olmalarının sebebi Tireboluspor Kulübü. 1969 yılında kurulan kulüp, yaklaşık 10 yıldır da voleybolu faaliyetleri arasına almış durumda. Kulübün 1. Lig'de yer alan hentbol ve mahalli kümede mücadele eden futbol ve basketbol takımları da var.

Bir altyapı çalışması olarak başlatılan voleybol, şimdilerde İkinci Lig B Grubu'na kadar çıkmış durumda. Alt yapı faaliyetleri ara vermeden Yıldız ve Genç takımlarda sürüyor. Buradan A takıma oyuncu yetiştiriliyor.

Kulüp Başkanı Yusuf Hacıbrahimoğlu idealist bir sporsever. Voleybol Şube Sorumlusu Rüstem Olgun'la birlikte her an takımının yanında. Şu aralar takımının drumundan memnun kalmasa da heyecanı ve umutları devam ediyor.

Tireboluspor'la ilgili olarak Başkan Hacıbrahimoğlu'dan şu bilgileri alıyoruz:

"İlk olarak belirtmeliyim ki, genç oyunculardan kurulu bir takımımız var. Hemen hepsi Samsun 19 Mayıs Üniversitesi BESYO öğrencisi. O nedenle idmanlarımızı genellikle Samsun'da yapıyoruz. Bu yıl play-off şansımızı ikinci yarıdaki başarısız sonuçlar nedeniyle kaybettik. Ancak umudumuz bitmedi, şimdi gelecek yıla bakıyoruz."

Gelir Sorunu Var

Kulübün kendi yağıyla kavru lan, maddi olanakları fazla olmayan bir kulüp olduğunu söyleyen Başkan Yusuf Hacıbrahimoğlu voleybol takımının başkan olarak kendisi ve bir kaç yönetim kurulu üyesinin özverili davranışları sayesinde ayakta durabildiğini aktarıyor bize. Valilik, Kaymakamlık ve Belediye'nin de küçük katkıları olduğunu aktarıyor.

Bu kısıtlı imkanlarla hedeflerinin ne olduğunu sorup Aroma Birinci Lige çıkmaları halinde karşılaşacakları dev kadroları hatırlatıyoruz. Başkan bize

Ereğli örneğini veriyor:

"Hedef elbette Birinci Lig, bu hedeften sapmayız. Amaç lige çıkmak, çıkarken de mevcut oyuncuları tutmak. Başta da söylediğim gibi genç bir takımımız. Bir çok 1989 doğumlu oyuncu var. Altyapımızdan çıkaracağımız oyuncular olacak. Bizim dokumuza uygun, gerçekten faydalı ve maliyetli olmayan yabancı oyuncularla takımımızı takviye edeceğiz. Çıkarırsak burada tutunabileceğimize inanıyoruz."

Seyirci Sorunu Yok

Tirebolu ile ilgili internet sitelerinin birinde Tireboluspor Bayan Takımı'nın üzerinde "Tirebolu bu takıma sahip çık" diyen bir flaş görüntü vardı. Oradan da hareketle seyirci sıkıntısı olup olmadığını soruyor ve şu yanıtı alıyoruz:

"Biz bir kent takımımız. Tireboluspor'un maçlarının olması önemli bir etkinlik. Voleybola ilgi de var. O nedenle salonumuz doluyor. İlçe halkı voleybol seyredip takımına destek oluyor. Bu da bizi sevindiriyor."

Angelina, Babadan Voleybolcu

Zannedersem 30 yaşındasın. Seni kaç yıl daha voleybol salonlarında izleyebileceğiz?

30 deme; hala 29'um, 30 olmadım. Aralık ayında 30 yaşına gireceğim. Tabii ki yaşıyorum, bunun bilincindeyim. Hâlihazırda Vakıfbank Güneş Sigorta ile bir yıllık daha kontratım var. Sonrasını düşünmedim; o zaman gelince düşünceğim. Normalde sözleşmelerimi bir yıllık yapar ve her yıl yenilerim. Ama Vakıfbank Güneş sigorta ile iki yıllığına anlaştım. İkinci yılın sonunda şartları fiziksel ve de diğer durumlarımı (ailemi, nasıl hissettiğimi) değerlendirip ona göre bir karar alacağım.

Voleybola 11 yaşında başlamışsın. 11 yaşındayken bu başarılarla ve de bu tecrübeye ulaşabileceğini düşünmü müydün? Asıl hedefin bu muydu?

Evet, voleybola yaklaşık 10-11 yaşlarında ailemin etkisiyle başladım. Annem basketbolcu, babam voleybolcuydu. Bense o zamanlar sürekli spor salonlarında, sürekli topla beraberdim. Voleybola başladığımda gerçekten eğleniyor ve de keyif alıyordum; bir süre sonra istek ve hirs egemen oldu. Elbette, başladığım zaman amacım 20. Yüzyılın en büyük voleybolcularından Kübalı Mireya Luis gibi olmak değildi. Zaman içinde çok çalışarak ve adım adım ilerleyerek başarıya başarıya bu noktaya ulaştım.

Kariyerini yüzdelerle dilimlere ayırmak istesen; çalışmanın, tesadüfün ya da şansın oranları nelerdir?

Aslında nasıl yerleştireceğimi bilmiyorum ama zannedersem çalışmanın yeri çok fazla. Zaten gerektiği kadar çalışıp çaba gösterirseniz şans da arkasından gelir. Yetenek de temel şartlardan. Yüzde 50 çalışma yüzde 50 şans ve diğer faktörlerin karışımı diyebilirim.

Hayatınızda voleybol olmasaydı ya da voleybolu bıraktıktan sonra hangi bir sporla ya da meslekle ilgilenmeyi düşünürdün?

Aslına bakarsan voleybol dışındaki diğer yeteneklerim neler gerçekten bilmiyorum. İlerde ne yapacağımı ben de merak ediyorum. Galiba yine spor dünyasına yakın olurum. Ama bunu sadece voleybol olarak nitelendirmek istemiyorum. Çünkü genel olarak voleybol dünyasını biraz küçük buluyorum. Ama bence spor, çalışmak için yeterince hoş bir alan çünkü sporla

Aroma Bayanlar 1. Ligi'nin şampiyon adaylarından Vakıfbank Güneş Sigorta'nın başarılı oyuncu Angelina Grün'ün, annesi basketbolcu, babası ise voleybolcu. Grün babasının sporunu tercih etmiş

Sezon başında takımların yaptıkları transfer sürprizlerinin başında Angelina Grün geliyor. Vakıfbank Güneş Sigorta, Alman sporcuyla kontrat imzalayarak kadrosunu güçlendiriyordu.

Alman Milli Takımı'nda, İtalya'da ve Almanya'da oynarken kendine hayran bırakan tekniği ile Grün'ü Türkiye'de Vakıfbank forması altında izliyoruz. Yetenekli, başarılı ve güzel sporcuyla konuştuk.

uğraşan insanları gerçekten iyi ve hoş buluyorum. Takım ruhunu ve de sporun atmosferini seviyorum. Umarım spor dünyasına yakın bir iş bulabilirim.

Voleybol hayatında seni bir an için umutsuzluğa düşüren ya da çok zorlandığını düşündüğün bir nokta oldu mu ve bu noktayı nasıl aştın?

Galiba sadece milli takımla birlikte ilk kez podyumda altın madalya için bulunmak ve ulusal marşımızı söylemek olabilir. Herhangi bir yerde altın madalya kazanmak en büyük hayalimdi. Milli takımla birlikte birçok turnuvaya katıldık, birçok müsabaka oynadık. Bunların içinde olimpiyat müsabakaları, çeşitli eleme turları var. Hatta Türkiye’de bronz madalya da kazandık. Ancak ilk kez altın madalya için podyumda bulunmak gerçekten heyecan verici ve zor bir durumdu. Çünkü biliyordum ki gerçekten yaşıyorum ve her zaman Avrupa’da podyumun ilk sırasında yer almak çok da kolay değil.

Sporculuk yaşamından sonrası için bir planın var mı?

Bilmiyorum. Çeşitli bağlantılar ve de sponsorlarla görüşüp o zaman bir değerlendirme yapmak durumundayım. Hangi yeteneklerim var, neyi yapmayı seviyorum; elbette ailem değerlendirmem gereken unsurlar arasında. Şimdilik bir planım yok, sonunda düşüneneceğim.

Kulüp menajeriniz Sayın Nalan Ural maç öncelerinde görüşme kabul etmediğini söyledi. Müsabakalardan önce özel bir hazırlık yöntemin var mı?

Maçlardan önce tabii ki bir hazırlık sürecim var. Maç günü sabah biraz egzersiz yapıyorum. Öğle yemeği, sonra kahve arası. En önemlisi, eğer yeterince vaktim varsa biraz uyuyorum. Bir maça çıkacaksam röportaj kabul etmiyorum. Çünkü sadece maça odaklanmak zorundayım ve bu tür aktiviteleri her zaman yapabiliirim. Eğer yeterince zamanım varsa dinlenmeyi ve de uyumayı severim, çünkü yaptığımız şey aslında bir tür bedensel iş.

Turnuvalar ya da büyük organizasyonlar için bir hazırlık süreciniz ya da izlediğiniz bir plan var mı?

Aslına bakarsanız bu benim işim değil. Çünkü gerek milli takımda gerek-

se Vakıfbank Güneş Sigorta’da bu işler için antrenörlerimiz var. Hazırlık antrenörlerimiz, kondisyonerlerimiz var. Benim görevim orda olmak ve de söylenenleri yapmak. Onlara güvenmek, tavsiyelerini en iyi şekilde yapmaya çalışmak zorundayım.

Müsabakalara ya da turnuvalara hazırlanırken konsantrasyonunu arttıran, atmosfere kolayca alışmanı sağlayan özel bir şey var mı?

Final ya da kritik müsabakalardan önce ya müsabaka günü ya da bir önceki günden tansiyonu hissedersiniz. Ama kolay olarak nitelendirilebilecek müsabakalardan önce biraz daha sakin olursunuz. Eğer playoff ya da bir finaliniz varsa tansiyon da normal olarak yüksek olur. Bu gibi durumlarda masaj yaptırmayı severim. Çünkü sakin hissetmeniz, vücudunuzu müsabakaya hazırlamanız ve de oynamak

için iyi şartların olması aslında küçük şeyler gibi görünse de güvende ve rahat hissetmenizi sağlar.

Biraz da önümüzdeki Avrupa Şampiyonası’ndan bahsedelim... Almanya’nın şansını nasıl yorumluyorsun? Türkiye ile aynı grupta olmanızı nasıl değerlendireceksin?

Alman milli takımı son zamanlarda ciddi olarak değişti. Hep birlikte göreceğiz. Arada Grand Prix müsabakalarımız var. Aslına bakarsan, takım birlikte gelişmek zorunda. Geçen sene, uzun yıllar bir arada oynamış gibi başarılı oldu. Türkiye de iyi bir takım oldu ve bu süreç devam ediyor. Yaklaşık 2-3 yıldır birlikte oynuyorlar. Bu onların takım olmalarını pekiştiriyor. Grubumuz gerçekten çok zorlu, Fransa da dikkate alınması gereken zorlu bir ekip.

Eğer bugün başarılıysam bunun arkasındaki en büyük faktörlerden biri bu işi severek ve zevk alarak yapmamdır

Bir de takımım Vakıfbank Güneş Sigorta;, birçok oyuncusu da orda olacak.

Söylediğin gibi, takım arkadaşların rakibin olacak. Nasıl bir duygu bu?

Bence gayet normal bir durum, profesyonelliğin kaçınılmaz gereği. Buna benzer birçok durumla Almanya ve İtalya'da oynarken de karşılaştım. Ama Türkiye örneği biraz daha farklı. Çünkü gerçekten birçok takım arkadaşım milli takımda da yer alacak. Ama mutluyum çünkü onları biliyorum ve birlikte birçok önemli maç oynadık. Kimlere karşı oynayacağımı biliyorum. Kızları tanıyor olmaktan mutluyum.

Türkiye'de kimlerle oynamaktan mutlusun ya da beğendiğin oyuncular hangileri?

Aslına bakarsan oyuncuları seçmek benim görevim değil. Söyleyeceğim tek şey takımla birlikte olmaktan mutlu olduğum. Takım arkadaşlarım gerçekten hem kişisel, hem de teknik açıdan mükemmel oyuncular... Ger-

çekten kiminle oynayacağım ile ilgilenmiyorum, çünkü bu benim işim değil.

Ligde kime karşı oynarken zorlanıyorsun?

Her takım özel ve önemli oyunculara sahip. Ama hepimiz biliyoruz ki voleybol takım oyununun çok ön planda olduğu bir spor. Eğer diğerleri iyi savunma yapamazsa her ne kadar Mirca, Agüero ya da Anja gibi oyuncunuz olursa olsun kazanamazsınız. Bence en önemli en iyi takım olabilmek. Vakıfbank Güneş Sigorta, Eczacıbaşı Zentiva, Fenerbahçe ve Türk Telekom'un iyi takımlar olduğunu biliyoruz. Özellikle bir isim belirtmek istemiyorum. Çünkü iyi oyun, ismini vereceğim oyuncunun performansına olduğu kadar diğerlerinin performansına da bağlı. Özellikle Türkiye'de biraz da nasıl manşet aldığınıza bakıyor. Çünkü eğer manşet alamazsanız kimse smaç vuramaz.

Türkiye'de voleybol anlamında bugün ile geldiğin ilk gün arasında ne gibi farklar var?

Gerçekten çok mutlu olduğumu belirtmek durumundayım. Gerek yapısı, gerek sponsorları ve de profesyonel çalışanlarıyla gerçekten iyi bir kulüp tercih ettim. Tüm bu şartlar burada çalışmayı ve de Türkiye de yaşamayı kolaylaştırıyor. Mesela eğer sporcusanız, vaktinizin büyük bir kısmı spor salonunda geçiyor. Hatta çoğu zaman boş vakitlerinizi bile buralarda değerlendiriyorsunuz.

Türkiye de boş zamanlarını nasıl değerlendiriyorsun?

Aslında itiraf etmeliyim ki uzun bir boş zamanım varsa İtalya ya gidiyorum; çünkü erkek arkadaşım orada yaşıyor. Çok da boş vaktim olmuyor. Uzun süredir yoğun bir programımız var. Bazı takım arkadaşım ile birlikte yemeğe gidiyoruz, alışveriş yapıyoruz. İstanbul'da yağmur yağmazsa (uzun zamandır yağmur yağıyor) çeşitli yerleri gezmeye gidiyoruz.

Hangi Türk Yemeklerini seviyorsun?

Pek yemek ayırt etmem ama İskender Kebabı seviyorum. Ne zaman Ankara'ya gelsek İskender yemeye gidiyoruz.

Voleybola yeni başlayan gençlere söylemek istediğin bir şeyler var mı?

Onlara çok çalışmalarını ve yaptıkları işten zevk almalarını tavsiye ediyorum. Eğer bugün başarılıysam bunun arkasındaki en büyük faktörlerden biri bu işi severek ve zevk alarak yapmamdır.

Son olarak Türk voleybol severlere söylemek istediğin bir şeyler var mı?

Onları Güneş Sigorta maçlarına bekliyorum; bir futbol takımımızın olmaması bir dezavantaj ama salonlarda daha fazla seyirci görmek istiyoruz.

Saffet Eraybar
Voleybol Uzmanı

Haydi İş Başına

Sizlere salonlarımızda her türlü yardımı göstereceğiz. Şovlar yapacağız örneğin, hediyeler vereceğiz. Ama herşeyden evvel dünyanın en iyi voleybol oyuncularını seyredebilecek, onları alkışlayacaksınız

Üstlendiğimiz bu önemli şampiyona, elbette voleybolun yurdumuzda daha geniş bir çapta tanıtılmasına, voleybolu daha geniş yığınlara daha fazla yaymaya yardımcı olacak bir turnuavadır. Böyle bir şampiyona düzenleme hakkının herkese verilmediğini de bu vesile ile belirtmek isterim. Kıymetini voleybolun içinde olan olmayan herkesin idrak etmesi gerekir.

Bu fırsattan, öncelikle voleybol camiasının istifade etmesi şarttır. Yeter ki, hem Federasyon hem de kulüpler olarak, elimizden gelen her şeyi ortaya koyarak her konuda birbirimize yardımcı olalım.

Olimpiyat düzenlemeye aday ülkemizde, bu şampiyonanın hakkıyla düzenlenmesi önemli bir gösterge olduğundan, ülkenin spor yöneticileri de üstlerine düşeni yapmalıdır. Yapacaklarına inancım tamdır.

Federasyon Yönetimimize bir kaç çağrı önerim olacak.

Birincisi, salonlarda basına ayrılacak bölümlerde hiç bir detayın atlanmaması. Biliyorum ki buna çok dikkat ediliyor. Dahası, şampiyonanın bihakkın duyurulması için buna ihtiyaç var.

İkicisi, İzmir ve İstanbul için şimdiden seçilecek organizasyon başkanlarına kendi başlarına karar verme yetkisinin verilmesi; işleri kolaylaştırıp, hızlandıracağı için daha hayırlı olur düşüncesindeyim.

Bunların yanında, en geç Nisan ayı içinde internet aracılığı ile İngilizce olarak şehirlerimizi, salonlarımızı, otellerimizi ayrıntılı bir şekilde tanıtmalıyız.

Federasyonun dışındaki kurumlara, özellikle de Türk basınına büyük görevler düşüyor.

Gazeteci arkadaşlar, internet sitesi olanlar, televizyonlarda voleybol haberi-programı yapan sevgili kardeşlerim... Şimdiden söyleşiler yapıp şampiyona hakkında bilgi vererek kamuoyu oluşturalım, beklentilerimizi iletelim.

Yazacaklarımız, yapacağımız çağrılar, tanıtımlarımız, olayın büyüklüğünü anlatmada büyük katkı yapacaktır.

Sayfalarımızdaki voleybol haberlerinin hacmini artıralım. Gazetelerin spor yöneticilerine olayın önemini anlatalım. Türkiye'nin iki güzide şehrinde büyük bir spor olayının olacağını herkes bilsin ve kendini hazırlasın. Bu şampiyonayı geniş halk kitlelerinin takip etmesinde birinci görev sizlere düşmektedir.

Son söz, büyük voleybol seyircisine...

Bizleri hiç bir zaman yalnız bırakmayan değerli voleybolseverler...

Sizlerden salonları doldurmanızı, centilmence Türk sporseverinin maçları takip ettiğini tüm dünyaya göstermenizi istiyorum. Bu kez görev alanımız

geniş; hem İstanbul'u hem İzmir'i coşturmalıyız.

Türkiye'nin maçlarını oynayacağı salonlarda bir tek boş koltuk bile kalmayacağından eminim.

Türk sporseverine düşen, Türkiye'nin bir spor ve voleybol ülkesi olduğunu, diğer şehirdeki salonu da doldurarak göstermektir.

Türk sporseverlerinin maçları takip ettiğini, iyi yapılan her hareketi, takım ayırmaksızın alkışlayarak kendini bir kez daha kanıtlaması, olimpiyat peşinde koşan ülkemizi, dünyaya bir kez daha tanıtacaktır.

Centilmenlik yolunda atacağımız her adım, salona gelecek her birey; voleybolun Türk halkına, Türk halkının da voleybola ne kadar yakıştığını bir kez daha kanıtlayacaktır.

Bir önerim var.

Siz, bir maça gelin. İkinci maça gelirken, yanınızda bir iki arkadaşınızı da getirin. Sizlere salonlarımızda her türlü yardımı göstereceğiz. Şovlar yapacağız örneğin, hediyeler vereceğiz. Ama herşeyden evvel dünyanın en iyi voleybol oyuncularını seyredebilecek, onları alkışlayacaksınız.

Boş salonlarda oynanacak maçlar hepimizin için kayıptır. Haydi bakalım iş başına!

Voleybol, Herkesin Sportu

Başarma arzusu, içine düştüğümüzde yakamızı kolay kolay kurtaramayacağımız derin, karanlık bir kuyu gibidir. Aydınlığa, başarıya zaman kavuşur insan.

Sporumuz voleybol, bugün geldiği nokta itibarıyla çok şeyi başarmış spor dallarından biridir. Ölçülü, ayakları sağlam basan yükselme dönemi yaşanarak bugünlere gelindi. Son kertede fotoğrafa baktığımızda; üç profesyonel liginin sponse edildiği, bu liglerdeki karşılaşmaların değişik televizyon kanallarından canlı yayınlandığı bir spor dalı. Türkiye Kupası için de aynı şeyleri söylemek olası.

Voleybol Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'nden en çok bütçe ayrılan iki federasyondan biri ayrıca. En çok sponsorluk alan branş.

Kendi tesisini yapma aşamasına gelmiş, bu aşamaya kendi çabaları ile gelmiş bir spor dalı.

50 yıllık Federasyonlaşma döneminde bu edinimleri hanesine yazdıran voleybolun Milli Takımları önemli dereceler alıyor. Lig takımları da öyle. Voleybol ligleri içerden de dışarıdan da bakıldığında yüksek standart gösteriyor. Çinli Ping de, Arjantinli Barrial de, Çek Hronek de, Azeri Korotenko da bu konuda hemfikir.

Dünyanın voleybol yıldızları Türkiye'de forma giyiyor. İşte burada son aşama için çalışmak gerekiyor.

Bu son aşama, bu yıldızları, bu yüksek standardı izleyecek seyircileri salonlara çekmek; mümkün olduğu kadar fazla insanın voleybol izlemesini sağlamak.

Türkiye Voleybol Federasyonu, seyirci sayısını artırmayı tek hedef olarak görmedi. Aynı zamanda voleybolun oynanıp seyredildiği yerleri birer sosyal mekan haline getirmeyi de amaçladı.

Söz konusu hedefler, bir kampanyanın bütünlüğü içinde ele alındı.

İşe Selim Sırrı Tarcan Spor Salonu pilot bölge seçilerek başlandı. Emektar salonumuzda mümkün olan değişiklikler yapıldı. Ses ve müzik sistemi baştan sona yenilendi. Voleybolseverlerin maç aralarında hoşça vakit geçirmesini sağlamak amacıyla mini konserler düzenlenmesi planlandı ve bunun için tribünlere bir sahne inşa ettirildi.

Seyirci ve sporcuların kullandıkları tuvaletler yenilendi; müzik sistemi kuruldu. Tuvaletlere, duşlara çiçekler kondu. Soyunma odalarında duvar resimleri dahil hiç bir eksik bırakılmadı. Kendi aralarında konuşan iki sporcunun arkadaşına, "Federasyonun bizimle ilgilenmesi müthiş, motivasyonumuzu artırıyor" demesi her şeyi özetliyordu aslında.

Armağan Yağmuru

Kampanyanın diğer yüzü, daha fazla kişinin voleybol ailesine katılmasını sağlamaktı. Bunun için iki ayrı ödülendirme düşünüldü. Birincisi anlık

ödüllendirmeydi. İsimlerini arka kapak içinde yayınladığımız sponsorlarla görüşüldü. Söz konusu sponsorlar, bilet numaralarından yapılan çekilişle kazanılan küçük armağanları karşılık beklemeden sağladılar.

İkinci hediye kampanyası ise Milli Pi-yango İdaresinden alınan izinle yapılan ve maddi değeri yüksek hediyelerin verildiği kampanyaydı.

Selim Sırrı Tarcan Spor Salonu'na gelen tüm biletli seyircileri ödüllendirmeyi amaçlayan bu kampanyada öncelikle koleksiyon değeri de olan pinler dağıtıldı.

Daha sonra dağıtılan tüm pinleri biriktirenlere birer çekiliş numarası verildi. Çekiliş numarası ile başvurular arasından noter huzurunda yapılan çekilişte, üç kişi dizüstü bilgisayar, mobil telefon ve güneş gözlüğü kazandı. Talihli voleybolseverler ödülleri Zirarat Bankası-Arkas Teledünya Türkiye Kupası final ikinci maçı devre arasında teslim aldılar.

İkinci dönem kampanya için pin dağıtımı başladı.

Duygulandıran İki Mektup

Selim Sırrı Tarcan Spor Salonu'nun daimi, her zaman salonda bulunan bir seyirci potansiyeli zaten vardı. Bunlara sahada yarışan sporcuların ailelerini, yakınlarını da katarsanız, kısa adıyla

Selim Sırrı, bir evin oturma odasını andırıyordu. Yapılan çalışmalar bu odanın gelen gidenini artırdı; aile bireyleri arasındaki dostluğu, samimiyeti pekiştirdi. Okullardan, sivil toplum örgütlerinden gruplar Selim Sırrı'nın tribünlerine akmaya başladı.

Bu arada aldığımız bir mektup, bu anlamda ne kadar yol aldığımızı gösteriyordu.

"Voleybol Federasyonuna;

Ben Ankara Altındağ ilçesinde oturan sporsever birisiyim. 23 yaşında, üniversite mezunuyum. Şu aralar ilçemizde yer alan lokallerde bir voleybol turnuvası olduğunu duydum. Bunun için lokale katıldım.

Çok sevdiğim, içimde kalmış bir istek olan voleybolu oynama fırsatını kaçırmak istemedim. Spor hocalarımız eşliğinde antrenmanlar yapıyor ve turnuvada grup maçları yapıyoruz. Takımımız, 18-50 yaş aralığındaki 15 voleybolsever bayandan oluşuyor. Sizden isteğim sadece bizlerden haberiniz olması ve voleybolun daha da sevilen izlenen bir hale getirilmesini istiyorum. Altındağ Belediye Başkanı Sayın Veysel Tiryaki'nin yaptığı bu çalışmaya sizlerin de destek vermenizi çok isteriz. Sizden isteğimiz yanımızda olmanız, bizleri izlemeniz, ziyaret etmeniz. Dediğim gibi sporsever birisiyim, NBA

seyrediyorum orada görüyorum; ünlü kariyerli oyuncular basketbol kurslarını ziyaret ediyor, onlarla vakit geçiyor ve destek veriyorlar. İşte ben de bu noktada düşündüm neden bizi de Volkan Güç, Hüseyin Koç, Elif Ağca, Bahar Toksoy, Gözde Kırdar gibi değerli oyuncular ziyaret etmesin, onlarla vakit geçirmeyelim. Eminim bu güzel bir anı olacak; insanların, sevgili izleyicilerin daha çok dikkatini çekmesin, voleybola olan ilgiyi neden artırmasın.

Ayrıca Sayın Veysel Tiryaki lokal üyelerini çeşitli etkinliklere hiç bir karşılık beklemeden götürüyor. Ben çok isterim ki sizin de desteğinizle tribünlerde bizler, yani lokal üyeleri de yerlerini al-

sın; Filenin Sultanlarına en büyük desteği vermesin. Bunlar benim kendi isteklerim; değerlendirmek sizin takdirlerinize kalmış. Bu maili dikkate alıp okuduğunuz için teşekkür ediyorum ve inşallah sizi en yakın zamanda Altındağ Kapalı Spor Salonuna bekliyoruz.

Hilal Kuzay

Bu elektronik postanın bize ulaşmasından sonra vakit kaybetmeksizin harekete geçildi, Sayın Hilal Kuzay ve arkadaşları Selim Sırrı Tarcan Spor Salonunda konuk edildi. Kendilerine küçük armağanlar verildi.

Ziyaretin hemen sonrasında elimize ulaşan ikinci elektronik posta bizleri bir kez daha duygulandırdı.

Şöyle diyordu Hilal Hanım,

“Bize gösterdiğiniz ilgiden dolayı teşekkür ederiz. Bütün takım arkadaşlarım en azından kendi kendilerine de maça gideceklerinin sinyalini verdiler ki, bu benim için çok önemli. En çok istediğim maçlara seyirci ilgisini artırmak ve bunu aileden, annelerden başlayarak yapmaktı. Eminim bizi unutmaz, arada böyle güzel davetler ile maçlarınıza çağırır, hatta sporcularla sohbet etme fırsatı bile verirsiniz. Neden olmasın? Bize yaptığınız bu küçük jestte çok teşekkür ederiz.”

Hilal KUZAY

Pinler

AROMA 1. HAFTA	AROMA 1. HAFTA	AROMA 2. HAFTA	AROMA 2. HAFTA	TELEDÜNYA 1. HAFTA
24 OCAK 2009	25 OCAK 2009	31 OCAK 2009	01 ŞUBAT 2009	04 ŞUBAT 2009

AROMA 3. HAFTA	AROMA 3. HAFTA	AROMA 4. HAFTA	AROMA 5. HAFTA	AROMA 5. HAFTA
07 ŞUBAT 2009	08 ŞUBAT 2009	12 ŞUBAT 2009 Perş.	14 ŞUBAT 2009	15 ŞUBAT 2009

AROMA 7. HAFTA	AROMA 8. HAFTA	AROMA 8. HAFTA	AROMA 9. HAFTA	AROMA 9. HAFTA
19 ŞUBAT 2009 Perş.	21 ŞUBAT 2009	22 ŞUBAT 2009	28 ŞUBAT 2009	01 Mart 2009

Milli Eğitim Bakanı Doç. Dr. Çelik'e Şükran Plaketi

Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı Erol Ünal KARABIYIK, M.E.B. ile Japonya Uluslararası İşbirliği Ajansı (JICA) işbirliğinde düzenlenen 3. Robot Yarışmasının açılışı için Selim Sırrı Tarcan Spor Salonunda misafirimiz olan Millî Eğitim Bakanı Sayın Doç. Dr. Hüseyin Çelik'e, Voleybol Kampüsü'nün yapılacağı alanın tahsis edilmesi ve destekleri nedeniyle şükran plaketi sundu.

Maya Poljak En İyi Smaçör

Türk Telekom'un başarılı orta oyuncusu Maya Poljak, Indesit Şampiyonları Ligi ilk raundunun en iyi smaçörü seçildi.

1986 doğumlu ve 1 metre 93 santimetre boyundaki Hırvat sporcu, plaketi Sırbistan Voleybol Federasyonu Genel Sekreteri Slobodan Milosevic'in elinden aldı. Türk Telekom'un Hırvat temsilcisi Rijeka Kvig ile yaptığı Indesit Şampiyonları Ligi Play-Off birinci raunt ilk maçında gösterdiği performansla bu ödülü ne denli hakettiğini kanıtlayan Plojak'ın sevinci gözlerinden okunuyordu.

Antrenör Çalıştayı Ankara'da Yapıldı

Antrenör eğitimi ve sorunlarının masaya yatırıldığı Antrenör Çalıştayı Ankara'da yapıldı. İki gün süren Çalıştaya Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı Erol Ünal Karabiyik, TVF Eğitim Kurulu Koordinatörü Prof. Dr. Caner Açıkada'nın yanında şu isimler katıldı:

Akif Üstüdağ, Ersin Yılmaz, Doç. Dr. Selma Bereket, Yrd. Doç. Dr. Hüsrev Turnagöl, Yrd. Doç. Dr. Ersin Altıparmak, Yrd. Doç. Dr. Ömer Fikri Eralp, Yrd. Doç. Dr.

Ömer Kutlu, Oktay Orkuoğlu, Öğretim Görevlisi Ahmet Karakurt, Öğretim Görevlisi Sinem Mavili Hazır, Cengiz Göllü, Semih Oktay, Mehmet Bedestenlioğlu, Reşat Yazıcıoğulları, Gökhan Edman, Adnan Kıstak, Ali Oktay, Şükrü Çobanoğlu, Işık Menküer, Nejat Sancak, Ta-

rık Türker, Kazım Hidayetoğlu, Nurettin Hayta, Atilla Atasoy, Turgut Okan, Nizamettin Çakır, Aritun Hançer, Adil Kemal Ok.

Çalıştay üresince antrenör eğitimi, sorunları ve çözüm önerileri, tanım ve yerlilikleri tartışıldı.

Pursaklar Voleybol Kenti Oluyor

Başkent Ankara'nın en çok gelişen ilçelerinden biri Pursaklar. Esenboğa yolundaki ilçe, bu gelişme trendini sporla da süslemiş ve belediye eliyle yatırım yapma kararı almış. Bunun için de 2005 yılında kurulmuş olan Ankara Eczacı Voleybol Kulübü'nün ismi 7 Temmuz 2008'de olağanüstü kongre kararı ile Pursaklar

Belediyesi Voleybol İhtisas Gençlik ve Spor Kulübü olarak değiştirilmiş. Kulüp Başkanlığına da Nedim Erçetin seçilmiş.

Daha sonra takımı oluşturma çabaları başlamış. Takım, antrenör Aydoğan Çobanlar'a emanet edilmiş, arkasından da 9 yeni oyuncu takıma kazandırılmış. İlk yabancı transferini Kenya Ulusal Takımı orta oyuncusu Brackhides Agala Khadambi'yi alarak gerçekleştirmiş.

Voleybol, Pursaklar'da çok sevilen bir spor; her yıl kurumlararası bir çok turnuva düzenlenirken, yatırımların ve takımın da etkisiyle bu sevgi ve ilgi daha

da artmış. Belediye, ismini verdiği voleybol kulübüne büyük destek oluyor. Gençliğin en büyük problemlerinden birinin programlı hareket edememe ve enerjilerini gereksiz işlerle tüketme alışkanlığından hareket edilerek spor ön plana çıkarılıyor. Bu amaçla ilçedeki gençleri spora özendirmek amacıyla her tür olanak sağlanıyor. Voleybolun ilçede daha çok tanınması ve oynanması için projeler üretiliyor. Bu bağlamda okullardaki yetenekli sporcular altyapı hocaları eşliğinde seçilip eğitiliyor.

EKONOMİK DESTEK VAR

Pursaklar'da yapımı biten spor salonu var. Maçlarını bu salonda oynamak istiyorlar. Bu gerçekleşirse, halkın voleybola ilgisinin artacağını düşünüyor ve Pursaklar halkının tribünleri dolduracağına inanıyorlar; "Şimdiki ilgi bunun kanıtıdır" diyor Kulüp Başkanı Nedim Erçetin.

Erçetin, "Takımımıza Pursaklar'daki kurum ve kuruluşlarından maddi destek buluyoruz. Hedef, önümüzdeki yıl tüm giderlerimizi sponsorlarımızla karşılamaktır. Bilindiği gibi voleybol zaten çok büyük yatırımlar isteyen külfetli bir spor dalı değil." diyerek geleceğe yönelik hedeflerini açıklıyor.

Yaşar Hoca'yı Kaybettik

Eski Milli Basketbolcu, Türkiye Hentbol Federasyonunun kurucusu ve ilk başkanı, Gazi Üniversitesi Antrenör Eğitimi Ana Bilim Dalı Başkanı, Basketbol Federasyonu Eğitim Kurulu Başkanı, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Bilim Kurulu Başkanı Prof. Dr. Yaşar Sevim, 9 şubat 2009 Pazartesi akşam saatlerinde Gazi Üniversitesi spor salonunda günlük

egzersizini yaptığı sırada geçirdiği kalp krizi sonucu yaşamını yitirdi.

10 Haziran 1948 yılında K. Maraş'ın Göksun ilçesinde doğan Prof. Dr. Yaşar Sevim ilk, orta ve lise öğrenimini Gaziantep'te tamamladı. 1969 yılında Gazi Eğitim Enstitüsü Beden Eğitimi Bölümü'nden mezun oldu. Almanya Köln Yüksek Spor Okulunda hentbol, basketbol, voleybol, futbol üzerinde ihtisas yaptı. Almanya ve Türkiye'de basketbol, hentbol, futbol oynadı ve atletizm yaptı. Yıllarca yurt dışında ve ülke-

mizde 1. Deplasmanlı Basketbol liginde oynadı ve bu dalda Milli Sporculuk düzeyine erişti. Hentbolde antrenör olarak da önemli başarılarına imza attı.

IHF'nin (Dünya Hentbol Federasyonu) Teknik ve Metodik Komisyon Üyeliğine seçilen ilk Türk öğreticisi oldu. EHF (Avrupa Hentbol Federasyonu) Antrenör Metodik Komisyonu Seçilmiş Lektör'ü görevini yürütmekte olan Prof. Dr. Sevim, 2001 yılında TMOK ve "Türk Sporuna Hizmet Ödülüne" layık görüldü.

Bir Dostluk Örneği

Voleybol dediğiniz bir sevgi köprüsü aynı zamanda.

Türk Telekom'un başarılı pasörü Nilay Benli... Kucağında Kolejliler'den Ayşe Halicioğlu'nun kızı Zeynep.

Nilay'ın maçı bitmiş; O sahada ter döken Ayşe'nin çocuğu ile ilgileniyor.

Biraz yukarda Türk Telekom'un liberosu Funda Bilgi fotoğraf çekiyor.

Korotenko Bebek İstiyor

Valeriya Korotenko, Fenerbahçe'nin sempatik liberosu. Oyuncululuğu ile olduğu kadar güzelliği ile de gönülleri

fethetmiş durumda. İki sezondur Fenerbahçe forması giyiyor.

Fenerbahçe ve Türkiye'yi çok sevdiğini söylüyor Valeriya. Fenerbahçe gibi güzide bir kulüpte oynadığı için kendini şanslı sayan Valeriya Korotenko, "Kulübümüz her türlü imkanı sağlıyor. Başkanımız Aziz Yıldırım bizimle ilgileniyor. Taraftarlarımız muhteşem. Bu birliktelik içinde biz de şampiyon olmak istiyoruz.

Daha önce oynadığı takımlara ve Azerbaycan Milli Takımına oranla burada daha rahat ettiğini ifade eden Valeriya bu durumu şöyle açıklıyor:

"Milli Takımda sadece ben manşet alıyorum. Burada herkes yardım ediyor. Smaçörler de manşet yükünü paylaşıyor."

İki ülkenin voleybolunu karşılaştırdığında Türkiye Ligi'nin çok üst düzeyde

oynandığını, Avrupa'nın sayılı ülkeleri arasında bulunduğunu ifade eden Korotenko Türkiye'de voleybol oynamanın keyif verdiğini belirtiyor.

190 kez Azerbaycan Milli Takımı formasını giyen, geçtiğimiz yıl en iyi libero unvanını alan Azeri yıldız İstanbul'da idman ve maç trafiği arasındaki kalan zamanlarını ise evinde geçiriyormuş. "Bir köpeğim var ve zamanımı ona veriyorum" diyerek durumu açıklıyor.

1984 doğumlu Valeriya Korotenko nişanlı olduğunu, yakında evleneceğini ve tek arzusunun bir bebek sahibi olduğunu gözlerinin içi gülerek söylüyor:

"Nişanım Bakü'de. Yakında evleneceğiz. Voleybol izin verirse, bir bebeğimizin olmasını istiyoruz. Çocuk sahibi olmayı çok istiyorum."

Prag'da Hareketli Hafta Sonu

CEV Indesit Şampiyonlar Ligi Erkekler Dörtlü finalleri Çek Cumhuriyeti'nin Başkenti Prag'da oynanacak. Organizasyon ekibi hazırlıklarını sürdürürken,

taraftarlar da şimdiden "Altın Şehir" deki bu şöleni kaçırmamak için acele ediyorlar. Resmi kaynaklardan yapılan açıklamalara göre biletlerin şimdiden yarıya yakını tükendi. O2 Arena tüm görkemi ve etkileyciliğiyle organizasyona hazırlanırken, Amerika Birleşik Devletleri'nden gelen bir haber kentteki heyecanı iyice arttırdı. Amerikan Başkanı Obama da aynı tarihler içerisinde kente gelecek. Beyaz Saray yetkilileri ta-

rafından yapılan açıklamada 3-4 Nisan'da Avrupa liderleriyle bir araya gelecek olan Barack Obama'nın, Avrupa'nın liderleriyle beraber Çek Cumhuriyetinde hareketli bir hafta sonu yaşayacağı kesin. Ayrıca şüphesiz kulüpler bazında erkeklerde Avrupa'nın en iyilerinin belirleneceği bu voleybol şöleninde, O2 Arena'nın Avrupa ve dünya siyasetine yön veren liderler tarafından renklendirilmesi bekleniyor.

Plaj Voleybolu Avrupa Turu Şampiyonası 7 Yaşında

Son iki yıldır Global Sports Marketing ve Avrupa Voleybol Konfederasyonu (CEV) işbirliğiyle düzenlenen Plaj Voleybolu Avrupa Turu Şampiyonası; 2003 yılından bu yana her yıl Avrupa'nın en iyi plaj voleybolcularına ev sahipliği ya-

yor. 2009 yılı mücadelesi de 7-10 Mayıs tarihlerinde "Spanish Masters" adıyla İspanya da başlayacak. Ardından 4-7 Haziran tarihlerinde "Austrian Masters" adıyla Avusturya'ya geçecek olan organizasyonun bir sonraki durağı ise 18-21 Haziranda "German Masters" adıyla Almanya'nın başkenti Berlin. 10-13 Eylül tarihleri arasında "English Masters" adıyla İngiltere'de plaj voleybolu heyecanını yaşatacak olan organizasyon, final etabı için 17-20 Eylül tarihlerinde Rusya'da "European Championship Final" adını alacak. Global Sports Marketing İdari Direktörü Hinnerk Femerling, organizasyon için varolan zorlu ekonomik durum

içerisinde, çekici sağlam ve de etkileyici bir tur hazırladıklarını belirtti.

Salonsuz Şampiyon

Ağrı'nın Patnos ilçesindeki Tes-İş İlköğretim Okulu'nun kız voleybol takımı, spor salonu bulunmamasına rağmen il birincisi oldu. 2 yıl önce eğitim-öğretme başlayan ve spor salonu bile bulun-

mayan Tes-İş İlköğretim Okulu büyük başarı sağladı. Ağrı'da düzenlenen, 12 takımın katıldığı Ağrı Voleybol İl Birinciliği müsabakalarında büyük başarı elde eden kız voleybol takımı rakiplerini yeneren kupayı almayı başardı. Takımıyla gurur duyduğunu belirten Okul Müdürü Yılmaz Oğur, iki yıl önce eğitim-öğretime açılan okula atandığı gün Ağrı'nın en iyi okulu olmayı hedeflediklerini

belirtti. Tesadüf olmayan bu başarıyı hedefledikleri yere varmanın ilk adımı olarak gördüğünü anlatan Okul Müdürü Oğur, "Patnos ilçesinde ilk kez bir kız takımı Ağrı'da düzenlenen yarışmada birincilik elde ediyor. Okulumuzun spor salonu olmadığı için öğrencilerimiz ağır kış şartlarına rağmen çalışmalarını açık alanlarda yaptılar. Bu başarıda emeği geçen herkese teşekkür ediyorum" dedi.

Hakem Eğitime Bilimsel Katkı

Türkiye Voleybol Federasyonu Eğitim Kurulu ile Merkez Hakem Kurulu, hakem eğitiminde, hakemlik seviyelerinin ve eğitim prensiplerinin belirlenmesin-

de iş birliği konularının masaya yatırıldığı bir toplantıda bir araya geldiler.

3-4 Mart 2009 tarihlerinde, Türkiye Voleybol Federasyonu Başkanı Erol Ünal Karabıyık'ın da katılımı ile Ankara'da yapılan toplantıda aday, il, ulusal ve uluslararası aday olacak hakemlerin durumları tartışıldı. Tüm hakem kategorileri için sahip olunması gereken bilgi ve beceriler tartışıldı.

28-30 Ağustos 2008 tarihlerinde Ankara'da yapılan Birinci Voleybol Şûrası'nda Voleybol Hakemliği Komisyonu tarafından kararlaştırılan önerilerin dayanak yapıldığı toplantıda ele alınan konular şöyle:

- Aday hakem kursuna başvurabilmek için adaylarda aranacak asgari şartların ve kursta verilecek eğitim içeriğinin belirlenmesi,
- İl hakemliğine atanacak adaylarda aranacak asgari şartlar ve bu düzeyde verilecek eğitim içeriğinin belirlenmesi,
- Ulusal hakemliğe atanacak adaylarda aranacak asgari şartlar ve bu düzeyde verilecek eğitim içeriğinin belirlenmesi,
- Klasmanlarına göre ulusal hakemlere verilecek eğitim içeriğinin belirlenmesi,
- Uluslararası hakemliğe aday gösterilecek ulusal hakemlerde aranacak asgari şartlar ve yeterliliklerin belirlenmesi.

Vasas, Ege Seramik'in Macaristanda'ki Gururu

Macaristan Ege Seramik'in 4 yıldan bu yana ana sponsorluğunu yaptığı Vasas Bayan Voleybol Takımı Macaristan kupasını kazandı. Kırmızı-Mavili kulübün bayan voleybol takımı, final maçında

karşılaştığı Nyireghaza'yı 3-2 yenerek bu kupayı 8. kez müzesine götürmeyi başardı. Vasas Bayan Voleybol takımının sorumlusu Laszlo Fördös maçtan sonra yaptığı açıklamada, başarıların-

da Macaristan Ege Seramik'in büyük rolü olduğunu, Türk şirketine teşekkür ettiğini söyledi. Macaristan Ege Seramik'in Genel Müdürü Suat Karakuş yaptığı açıklamada, şirketlerinin Vasas Kulübü'nün bayan voleybol takımına ve Macaristan Birinci Ligi'ndeki futbol takımlarına sponsorluk yaptığını, alınan başarılarından dolayı kendisinin de çok mutlu olduğunu söyledi.

Beylikdüzü Spor Kulübü Hem Bugünü Hem Yarını Düşünüyor

Voleybola yatırım yapan belediyelerden biri de Beylikdüzü. Takımdaşığın üst düzeyde tutulduğu, alt ve üst yapıyla voleybolun hem bugünü hem yarını düşünün bir anlayışla üç yıl önce kurulmuş bir takım. Hedeflerini Aroma Bayanlar Birinci Ligi olarak belirlemişler. Takımın başında Türk voleybolunun deneyimli antrenörlerinden Abdullah Saral var. Takım maçlarını kendi salonlarında; dolu ve coşkulu tribünlerin desteği ile oynuyor. Antrenör Saral, "Gelişen Türk voleybolu içinde haketti-

ğimiz yeri kısa zamanda alacak ve her geçen gün daha da oturmuş bir kurum olacağız" diyor.

Belediye Başkanı Vehbi Orakçı spor seven, yatırım yapan bir başkan. Aynı zamanda spor kulübünün de başkanı. Başkan Orakçı, "Paylaşma, mücadele etme, engeller karşısında pes etmeme ve düştüğünde yeniden ayağa kalkabilmenin ne olduğunu bilen sporcularımız, güçlü rakipleriyle 1. Lig için mücadele etmektedir. Ayrıca, bayan voleybol takımımızın gelecek yıllarda da başarı-

sının devam etmesi için, yeni sporcular yetiştiriyoruz. Eğitim verdiğimiz spor okulumuzda; voleybolda sağlam bir alt yapı oluşturmak için çalışıyoruz. Gruba katılan öğrencilerin fiziksel, sportif ve sosyal becerilerinin geliştirilmesi, çocuğun ileri yaşamında, her türlü hareketinde gerekli olan koordinasyon, ritim, denge, algılama sürati, tepki sürati gibi motor fonksiyonlarının geliştirilmesi, voleybol sporunun sevdirmesini amaçlıyoruz" diyerek voleybola verdikleri önemi açıklıyor.

CEV'den Türkiye'ye Tam Not

2009 Avrupa Erkekler Voleybol Şampiyonası öncesi CEV Asbaşka- nı ve Turnuva Kontrol Komitesi Başkanı Ooms, hazırlık dönemini olum- lu olarak değerlendirdi

2009 Avrupa Erkekler Voleybol Şampiyonası Finalleri öncesi, Avrupa Voleybol Konfederasyonu'ndan (CEV) Türkiye'ye tam not geldi.

İstanbul ve İzmir'de 3-13 Eylül arasında gerçekleştirilecek finallerin hazırlıkları son hızıyla sürerken, CEV Asbaşkanı ve turnuvanın Kontrol Komitesi Başkanı Hollandalı Riet Ooms, hazırlık dönemini değerlendirdi. Riet Ooms, Türkiye Voleybol Federasyonu'nun (TVF) çalışmalarından son derece memnun olduklarını dile getirdi.

Geçen hafta yapılan son toplantının ardından birçok şeyin netleştiğini anlatan Ooms, "Turnuvanın ana hatları belli oldu. Yol, ulaşım, kalacak yerler belli. Federasyon, yapması gerekenleri zamanından önce yaparak beni şaşırtıyor. Özellikle son toplantıda birçok sürprizle karşılaştım. Gelişmeleri çok olumlu buluyorum" dedi.

TVF'nin bu çalışmalarının ileriki turnuvalar için referans olacağına dikkati çeken Ooms, "Biz bir ülkeye turnuva

verirken birçok şeye dikkat ediyoruz. O ülke ile ilgili önceden bir fikrimiz oluyor. Teknik konuların yanı sıra bir ülkenin turistik durumu, o ülkeye turnuva vermemizde artı bir özellik. Türkiye bu açıdan çok zengin. Oteller, verilen hizmetler, ulaşım gayet iyi" diye konuştu.

Finallerin yapılacağı İstanbul ve İzmir'deki salonların çok iyi durumda olduğunu anlatan Ooms, şöyle devam etti:

"Salonlar tabii ki önemli, ancak turnuva sırasında bu salonları doldurabilmek daha da önemli. Bu nedenle ülkenin voleybola bakış açısına çok dikkat ediyoruz. Teknik konuların yanı sıra salondaki atmosfer, turnuvanın başarılı geçip geçmediğinin göstergesidir. Biz, antrenman maçlarının bile çok önemli, çekişmeli bir maçmış gibi kalabalık seyirci

kitlesi tarafından izlenmesini isteriz. Bazı ülkelerde ev sahibi ülkenin maçları dışındaki karşılaşmalar pek rağbet görmez. Bunun aksini sağlayabilirsek ne mutlu bize. Toplantılarda da bunun üzerinde çok duruyoruz."

Avrupa ülkeleri arasında özellikle Polonya, Sırbistan, İtalya, Avusturya ve Çek Cumhuriyeti'nin başarılı organizasyonlar düzenlediğini belirten Riet Ooms, Türkiye'nin de son zamanlarda Avrupa Ligi, eleme turnuvaları gibi birçok organizasyon gerçekleştirdiğini ve her gün daha fazla deneyim kazandığını kaydetti.

TVF'nin, konularında çok profesyonel insanlarla çalıştığını ifade eden Ooms, "Bu nedenle herhangi bir aksaklık yaşanmıyor" dedi.

İtalya "B" Milli Takımı Yüzyılın Voleybolcusuna Emanet

İtalya Voleybol Federasyonundan Lorenzo Bernardi'nin İtalya B Milli Takımının başına getirildiği açıklandı. 2001 yılında "Yüzyılın Voleybolcusu" seçilen Bernardi, İtalyanları Haziran sonunda gerçekleştirilecek olan Akdeniz Oyunları'na hazırlayacak. 1990 ve 1994 yıllarında iki kez dünya şampiyonu olan efsanevi İtalya Milli Takımında da yer alan Bernardi için İtalya Voleybol

Federasyonu Başkanı Dr. Carlo Magri Lorenzo'nun ailelerinin bireyi olmasından gerçekten memnun olduğunu söyledi. Yapılan teklifin Bernardi tarafından büyük bir heyecanla kabul edilmesinden duyduğu memnuniyeti dile getiren Magri, Bernardi'den geleceğe yönelik büyük beklentileri olduğunu sözlerine ekledi.

Erkal TAŞ

Plaj Voleybolu Koorinatörü

En Geçerli Uluslararası Dil Spor mu?

Eski Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan bundan dört yıl kadar önce yaptığı bir konuşmada şu cümleleri kullanmıştı. "Spor global bir dil. Kültür, toplumsal olgu ve dini duyguları da içeren kapsamlı bir köprü." Annan konuşmasının devamında, hoşgörü ve barışın inşasında çok güçlü bir araç olabileceğini söyleyerek sporu övüyor.

Yani spor, ulusların hep bahsi geçen medeniyet çatışmasından uzaklaşması ve ütopya haline gelmiş küresel barış ortamına girmeleri için en önemli fırsat; spor karşılaşmaları ise bir milletin diğeri ile arasındaki farklar ne kadar büyük olursa olsun (ekonomik, kültürel v.s.), eşit şartlarda karşılaşma imkanını sunabilen bir platform haline geliyor.

Bu anlamıyla aktif diplomasinin günümüzdeki en önemli alt kolu olarak kabul edebileceğimiz "Spor Diplomasisi" giriş cümlelerinde bahsettiğimiz örnek ve tasvirler için kullanacağımız kilit kavram olarak karşımıza çıkıyor.

Sporun diplomasi alanında geçerli bir araç olarak kullanılmasına ilk olarak 1956 yılında rastlıyoruz. Dönemin ABD Başkanı Dwight D. Eisenhower spor ve kültürel değişim programlarının uygulanmasını istemiş, bu programları sporcu elçilerin yürütmesi için gerekli girişimleri yapmıştır.

Eisenhower'ın bu girişimi ancak sonraki Başkan Nixon tarafından gerçeğe dönüştürülebilmiştir. ABD, ilişkilerin 1949 da kesildiği Çin ile 1960'lı yılların sonunda yeniden ilişki kurmak istemiş fakat ortak zemin bulunamamıştır. İstenen yakınlaşma 6 nisan 1971 yılında Pakistan Başkanı Yahya Han vasıtası ile ABD ve Çin Masa Tenisi Milli Takımlarının karşılaşmasında sağlanmıştır. Zamanın ABD Ulusal Güvenlik Danışmanı Henry Kissinger, 11-17 nisan 1971 tarihleri arasında yapılan müsabakaları iki ülke arasında yapılan görüşmelerde çok önemli bir platform olarak kullanmış ve spor diplomasisi kavramının ortaya çıkmasını sağlamıştır.

Her ne kadar 1936 Berlin Olimpiyat oyunlarında Nazi Almanyası ve 1980 Moskova Olimpiyat oyunlarında Sovyet Rusya, sporu ideolojik propaganda aracı olarak kullanmaya çalışmışsa da gerek diğer katılımcı ülkelerin protestoları ve gerek sporun daha çok yeniden ilişki kurulmasına vesile olması nedeniyle spor diplomasisi kavramı hep olumlu manada algılanmıştır.

Örnekleri Çoğaltmak Mümkün

Benzer örnekler günümüze kadar çoğalarak gelmiştir. 1998 yılında Fransa Rugby Milli Takımı maç yapmak üzere Fiji'yi ziyaret etmiştir. Bu karşılaşmanın organize edilmesindeki amaç Fransızların Fiji'nin Murora Mercanlarında yapmış olduğu nükleer denemeden kaynaklanan diplomatik kesintiyi bu yolla tamir etme çabasıdır.

Yine benzer bir örnek; 16 nisan 2005 yılında Yeni Delhi'de yaşanmıştır. Fransa ve Fiji arasında kurulan "Rugby Diplomasisi" ne benzer bir şekilde "Kriket Diplomasisi" iki ülke arasında kurulmaya çalışılan ilişkilere vesile olmuştur. Hindistan ile Pakistan arasında Pakistan Başkanı Pervez Müşerref ve Hindistan Başbakanı Manmohan Singh'in karşılıklı girişimleriyle görüşmelerin hemen sonrasında bir maç yapılmıştır.

Güney ve Kuzey Kore arasında yeniden ilişki kurulmasına "tekvando diplomasisi" yardımcı olmuş ve en son Cumhurbaşkanımız Abdullah Gül, aramızda diplomatik ilişki bulunmayan Ermenistan'a Futbol Milli Takımlarının maçı sebebiyle bir ziyaret gerçekleştirmiş; "Futbol Diplomasisi" iki ülke arasında ilişkilerin yeniden başlaması ve sorunların birinci elden görüşülmesi yönünde önemli bir fırsat sunmuştur.

Diplomatik araç olarak spor, yalnızca Birleşmiş Milletler Örgütü değil, diğer büyük uluslararası organizasyonlar için de çok önemli bir dayanak ve ilişki kurma kanalı olmuştur.

Örneğin UNICEF, devletler düzeyinde olmayan ilişkilerinde elçi olarak çok ünlü

spor idollerini kullanmaya başlamıştır. Tenis Şampiyonu Roger Federer ve futbol oyuncusu David Beckham UNICEF'in en önemli iyi niyet elçileri oluşlardır. UNICEF; özellikle insani yardım ve benzeri konularda global anlamda popüler olan spor yıldızlarını kullanarak hem medyanın ilgisini hem de hedef toplumun yada kitlenin ilgisini çekmeyi başarmıştır.

Avustralya'da yapılan bir araştırma gerçekten dikkat çekicidir. Avustralyalılar kendilerini bir elçi olarak temsil etmesi için ünlü bir isim seçmeleri istendiğinde, bu alanda gerçekten ünlü politikacılar olan Tim Fisher ya da Robert Hill gibi isimlerin değil, şampiyon yüzücü Ian Thorp'un elçi olmasını istemişlerdir.

Bu örneklerden anladığımız kadarıyla spor diplomasisi; sosyolojik açıdan da değerlendirilmesi gereken bir konudur. Toplumsal alışkanlıklar, gelenekler, her geçen gün bizi daha da etkisi altına alan popüler kültür spor diplomasisi oluşturulurken dikkat edilmesi gereken olgular olarak karşımıza çıkmaktadır.

Peki ülkeler bu konunun öneminin ne kadar farkındadırlar?

Görülen o ki, global anlamda söz sahibi olmayı amaçlayan bazı ülkeler bu anlamda somut adımlar atmaya başlamışlar bile. Örneğin Birleşik Arap Emirlikleri (BAE), başkentleri Dubai'de 4600 hektarlık bir alanda 4 milyar dolarlık bir maliyeti olan Dubai Spor Şehri'ni kurmakta. 2011 yılında bitmesi beklenen bu projede dünya üzerinde oynanan tüm spor dallarının aynı anda yapılabileceği onlarca alan mevcut.

BAE, bu tesisleri çevre ülkelerin yanı sıra, başka kıtalardan ülkelerin de yararlanmasına hatta kıtalararası ülkelerin de yararlanmasına açacak. Bunun anlamı, BAE'nin Spor Şehri'ni kullanarak spor diplomasisini etkin bir biçimde kullanması, ve uluslararası alanda bu gerçekten söz sahibi olmasıdır.

Görülen o ki, spor diplomasisi, ilerde global dünyanın en önemli ilişki kurma araçlarından biri haline gelecek.

Algida

www.asnbilgisayar.com.tr

BESİKTAŞ

DÖNER SALONU

Abif Karadas Ve Oğulları
324 4 111 309 7 191

T.C.KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

CUMHURBAŞKANLIĞI
SENFONİ
ORKESTRASI

Dalkılıç
Market **spor**

FINSPOR

Fırat KAKI

Selânik 1. Cadde No : 52 / B - Kızılay / ANKARA
Tel : (0.312) 418 71 34 - 418 71 85

Sanayi Caddesi No:10/24
Ulus / ANKARA
Tel: (312) 310 97 91 - (312) 311 41 42
Fax: (312) 310 97 92
Mail: okyanus.kirtasiye@hotmail.com

UĞUR KOCAOĞLU

ŞEHİT ADEM YAVUZ SOK. 54/3 KIZILAY/ANKARA/TÜRKİY
TEL : +90 (312) 425 42 70 pbx FAX : +90 (312) 419 49 26
GSM : +90 (312) 314 72 80 ugr@ugurfoto.com

*Kuruluşundan bu yana geçen
50 yılda Türk voleybolunun
başarısı için emek veren herkese
sonsuz teşekkürler*

